www.svoboda-news.com

75 років Служби Народові

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 48. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 13-го БЕРЕЗНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 13, 1968 No. 48. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 12 березня, 1968

В АМЕРИЦІ

НЮЙОРКСЬКА СТЕЙТОВА ЛЕГІСЛЯТУРА зменшила видатки на „медікейд" на 300 мільйонів долярів. За зменшення видатків на лікування голосували республіканські члени Легіслятури та 17 демократів із горішньої частини стейту. Медична опіка в Нюйоркському стейті була найліберальніша в цілій країні, і представники Федерального Уряду домагалися її зменшення, бо федеральна скарбниця мусить додавати відповідні суми стейтам на здійснювання лікування, і ці суми мусять бути більші, коли більше на лікування витрачає стейт. Сам губернатор Рокефеллер пропонував зменшити видатки на лікування на 100 мільйонів дол., а Легіслятура зменшила їх на 300 мільйонів дол.

ВОЛТЕР П. РУТЕР ЗДОБУВАЄ ПІДТРИМКУ провідників окремих робітничих спілок на те, щоб в грудні ц.р. відбулася надзвичайна Конвенція Американської Федерації Праці — Конгресу Інтустрійних Організацій, на якій можна б було оживити діяльність АФП — КІО та злібералізувати матірну робітничу організацію, збільшивши її новими членами. Цю акцію веде Рутер проти волі голови АФП — КІО Джорджа Міні, кажучи, що Міні самовдоволений та не дбає про те, щоб до організації приєднати мільйони робітників, які досі не охоплені організаційною спілкою та не скріплюють сили зорганізованого робітництва.

КАСТРО НЕ МОЖЕ ЗДІЙСНИТИ ОБІЦЯНОК, які він дав 8-ом мільйонам кубинських громадян в справі харчів. Він панує на Кубі вже 9-ий рік, але ще й досі населення не має подостатком харчів, які видаються на картки, немов під час війни в деяких державах. Кореспондент Хуан Оніс кілька років перебуває на Кубі і бачить, що населення хотіло б знати, коли диктатор Кастро здійснить свою давню обіцянку та передасть населенню таку скількість харчів, щоб воно не мусіло стояти в чергах, коли хоче купити олії. Кастро старається збільшити продукцію харчів, але, покищо, це йому не вдається. Влада Кастра спирається на армії та на молодих комуністах.

ДОВІДКОВЕ БЮРО ПРО НАСЕЛЕННЯ світу повідомляє, що в одному дні народжується у світі 324,000 немовлят, а вмирає 133,000. В цьому 10,000 осіб денно вмирають із голоду або внаслідок недокормлюваних, а 123,000 осіб вмирають внаслідок інших причин. Це саме бюро передбачає, що відсоток народин і смерти буде і надалі такий самий, як тепер, та 1-го січня 1969 населення світу становитиме 3.5 більйона, а 1-го січня 2,000 року воно винесе 7 більйонів. Найбільший приріст населення є в убогих країнах Африки, Азії й Південної Америки.

У СВІТІ

ЗДА І СССР НЕ ПОГОДЖУЮТЬСЯ НА ДАЛЬШІ ЗМІНИ свого спільного проекту міжнародного договору проти поширення атомової зброї. Вільям Фостер, головний делегат ЗДА, і його совєтський партнер Алексей Рощін солідарно заявили в минулий понеділок, що вони не переводитимуть жадних дальших змін і додатків у запропонованому ними тексті договору. Індія, Італія, Бразилія і Румунія зголосили поважні застереження, а також Західня Німеччина зголосила їх у писемному меморіялі. Таким чином той проект договору перейде на наради Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй без одноголосної підтримки збоку 17-тичленної Женевської конференції.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР КУРТ ГЕОРГ КІЗІНГЕР ВИГОЛОСИВ в понеділок 11 ц. м. в парляменті — райхстагу — промову про теперішню ситуацію у світі і в Німеччині, при чому висловився за „об'єднану Західню Европу у сильній структурі Атлантійської імперії". Кізінгер підкреслив, що від 1933 року німецький нарід збільшився на 11 мільйонів душ, а живе на території поменшеній на 44.000 кв. миль та поділеній політичним кордоном. Кізінгер відмовився знову визнати Східню Німеччину за окрему „націо - державу". Він висловився проти відкликання з Західньої Німеччини чужинецьких — американських, британських і французьких — військ та вазував на покращані взаємини з Румунією, Югославією і Чехословаччиною.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ТАНТ НАТАВРУВАВ екзекуцію, що її переведено в Родезії на дальших двох чорних автохтонах, всупереч публічній світовій опінії, зокрема всупереч виразному закликові Папи Павла VI. Першу таку подвійну екзекуцію переведено в столиці Родезії Селсбері наприкінці минулого тижня — всупереч помилуванню засуджених королевою Єлисаветою II. Британський уряд заявив, що не буде більше переговорювати з урядом прем'єра Родезії Існа Смита щодо замирення у затяжному конфлікті, який настав з приводу одностороннього проголошення Родезією державности в 1965 році.

КОМУНІСТИЧНИЙ МІНІСТЕР ВНУТРІШНІХ СПРАВ У ПРАЗІ ПЕРЕПРОСИВ студентів за брутальну поведінку поліції супроти студентських демонстрантів 31 жовтня мину. року. Він скинув всю вину на поліцію та стверднв, що сімох поліціянтів покарано за їх поведення.

Св. п. о. Іван Забава помер на 73 році життя

Терривіл, Конн. — В неділю, 10-го березня, тут помер на удар серця місцевий український католицьк и й парох, довголітній член Українського Народного Союзу св. п. о. Іван Забава, народжений в с. Жолдець, пов. Жовква, в Західній Україні в 1894-му році. Богословські студії закінчив в Богословській Академії у Львові та був висвячений Слугою Божим Митрополитом Андресм Шептицьким у 1925-му році. Приїхавши до ЗДА, душпастирював у Філядельфії, в Акроні, в Клівленді, Янгставні, Ню Йорку, Бостоні, Мек-Аду та в Белфілді. Похоронні богослуження почалися у вівторок, 12-го березня та продовжуватимуться в середу, 13-го березня о год. 10-ій рано в церкві св. Михаїла в Терривіл. Тлінні останки будуть перевезені до Олифанту в Пенсильвенії, де в четвер, 14-го березня о год. 9-ій рано в церкві св. Кирила і Методія буде відправлена заупокійна Служба Божа й опісля останній похоронний обряд на місцевому парафіяльному звинтарі.

ЗДА НЕ ЗАЛИШАТЬ В'ЄТНАМУ — ЗАПЕВНЯЄ РАСК

Вашинґтон. — Державний секретар Дін Раск зізнавав у понеділок 11 березня ц. р. впродовж більше шістьох годин на сенатській Комісії для закордонних справ, відповідаючи на численні запити різних сенаторів. Це була перша від кількох років публічна сесія тієї Комісії, передавана через радіо й телевізію. Формально це було переслухування державного секретаря у зв'язку з вимогою Уряду на схвалення нової допомоги закордонові у висоті 2,900.000.000 дол., але насправді всі ті запити й відповіді стосувалися тільки політики Уряду супроти В'єтнаму й В'єтнамської війни та шансів замирення. Цілий ряд сенаторів, із головою тієї Комісії Дж. В. Фулбрайтом у проводі, атакували Уряд за його політику супроти В'єтнаму. З демократичних сенаторів виступали, як опоненти Уряду у справі В'єтнамської війни, голова демократичної більшости в Сенаті Майк Менсфілд, Стюарт Саймінґтон, Франк Черч, Альберт Гор, а з республіканців — сенатори Кліффорд Кейс, Карль Мундт і Джан Шерман Купер. В обороні політики Уряду виступали демократичні сенатори Джан Спаркмен, Франк Лавше і Томас Дадд та республіканець Бирк Гікенлупер. Однак загальне враження було таке, що більшість сенатської Комісії для закордонних справ знаходиться в опозиції до Уряду у В'єтнамській проблемі.

Сенатор Дж. В. Фулбрайт відкрив засідання довшим вступом, в якому вказував на зріст „неспокою, збентеження і заколоту умів" в Америці внаслідку затяжної В'єтнамської війни. Він твердив, що не можна розмежувати проблеми допомоги закордонові від ширших аспектів американської закордонної політики, в якій перше місце займає тепер справа В'єтнаму. Державний секретар Дін Раск признав, що т. зв. новорічна комуністична офензива спричинила деякі невдачі воєнного та ще більше психологічного характеру, але твердив, що існують поважні познаки на те, що ініціятива знову перейде в руки американців і їх альянтів у В'єтнамі. Він повторив попередні заяви щодо В'єтнаму, що річ не тільки у самому В'єтнамі, а в комуністичній аґресії. Раск звернув увагу, що такі малі, нейтральні й мирні держави, як Лаос, Камбоджа і Сіям аж ніяк не погрожують Північному В'єтнамові, а Північний В'єтнам висилає туди свої війська та вишколює у себе саботажистів і терористів, що їх висилає в ті країни. Тому він піддав під сумнів, чи можна Го Чі Міня називати націоналістом. Д. Раск запевняв, що Америка вживала й уживає всіх шляхів і способів, щоб спонукати Північний В'єтнам до замирення, але до цього часу були тільки докази, що Північний В'єтнам готов замиритись тільки на одній базі: щоб йому передати Південний В'єтнам. Раск признав, що існують деякі елементи, які дозволяють на окреслювання ситуації у В'єтнамі, як на громадянську війну, бо численні уродженці Південного В'єтнаму боряться із зброєю в руці проти тамошнього уряду. Однак Америка не перевела збройної інтервенції з приводу південно-в'єтнамських повстанців, а з приводу того, що Північний В'єтнам перекидав на південь свої збройні сили. Раск рішуче відкинув ідею відкликання американського війська з В'єтнаму, стверднвши, що це була б „катастрофа" для Америки. Він підкреслив, що комуністичної аґресії не можна „винагороджувати" і не можна підбадьорювати комуністівдо повторення аґресії супроти інших країн Південної Азії. Зате він давав виминальні й неясні відповіді, коли йшлося про дальшу стратегію у В'єтнамі чи про висилання туди додаткових військ. Д. Раск запевнив тільки, що тепер іде перевірка всіх попередніх вирішень і найбільш дбайлива аналіза нової ситуації у В'єтнамі, але Президент не прийняв ще остаточних рішень. Так само нема ще рішення щодо збільшення військ у В'єтнамі.

Сенатор Дж. В. Фулбрайт наполягас, щоб Дін Раск прийшов на дальше переслухання. Остаточно прийшло до порозуміння, що дальше переслухання буде відбуватись у вівторок 12 березня від 9.30 ранку.

Розвиток у В'єтнамі потверджує запевнення державного секретаря Діна Раска, що Америка не залишить тієї країни на поталу комуністам. На фото — вояк американської морської піхоти копає схоронища біля великої гармати в оточеній ворогом американській базі в Кесань у безпосередньому віддаленні від т.зв. демілітаризованої зони.

Сенат схвалив громадянський законопроєкт

Вашинґтон. — Сенат 11 березня більшістю 71-го голоса до 20-ох схвалив законопроєкт про громадянські права, над яким велися дебати впродовж сімох тижнів. Головним пунктом цього проєкту є те, що майже 80 відсотків мешканевих одиниць в цій країні будуть доступні для негритянського населення, яке зможе купувати доми або винаймати помешкання без расових обмежень. Схвалення цього законопроєкту в Сенаті уважають успіхом ліберальних сенаторів.

Ню Гейвен в поклоні Шевченкові

Ню Гейвен (МЯ). — Українська Рідна Школа ім. Митрополита Андрея графа Шептицького в Ню Гейвені вшанувала Великого Кобзаря святочним концертом, який відбувся в неділю, 10-го березня, в залі Української Католицької Церкви. Святочний вечер відкрив д-р Михайло Снігурович коротким вступним словом, вказуючи на ідейну вартість творів Т. Шевченка для патріотичного виховання української молоді. Шкільний хор відспівав заповіт, після чого Люба Гіна, абсольвентка школи, відчитала реферат. Діти із першої кляси відспівали „Поклін Тобі Тарасе". З черги уривки Шевченкових поезій продеклямували: Віталій Пащенко, Зіна Буцька, Уляна Кузьо, Дарія Кузьо, Люся Литвин і Анна Стадник. Шкільний хор відспівав „Дивлюсь аж світає" Шевченка - Колесси. Андрій Полудневич віддеклямував „Тарасову Могилу". І знову Шкільний хор відспівав „Було колись в Україні" та „Тече вода в синє море". Роман Лисак продеклямував „Розрийте могилу", а хор закінчив першу частину двома піснями: „Сонце гріє" і „За байраком байрак". Другу частину програми виповнила інсценізація „Гайдамаків" (частини) в постановці відомого артиста і режисера українських театрів Т. Федоровича. Освітлення: П. Корнієнка, декорації А. Стадника. Музичний супровід: Орися Цибрівська. В інсценізації взяли участь О. Лучинська, Р. Гладка, Л. Слюсаренко і Д. Карпі — рецитатори; (учні школи) А. Стадник, І. Корнієнко, Д. Лозинський (старші актора), Я. Гладкий (абсольвент школи), Ю. Лисяк (учень) — Конфедерати Ярема — І. Заковоротний (учень), Оксана — Р. Лаврович (абсольвентка школи), жид — Е. Лукомський (старший актор). Свято закінчено співом „Ще не вмерла Україна".

У Південному В'єтнамі переводять чистку адміністраційного апарату

Сайґон. — Південно-в'єтнамський президент Нгуєн Ван Тіс звільнив сімох провінційних голів, які водночас є тамошніми військовими командантами. Між звільненими є також командант провінції Туатієн і посадник міста Гуе, якому закидали, що він втік і скривався під час наступу комуністів 31 січня ц. р. Провінційним шефам-командантам віддавна закидали, що вони або самі активно сприяли корупції, або толерували її в підчиненому їм адміністраційному апараті. Корупція у Південному В'єтнамі була стверджувана й різко таврована американськими пресовими кореспондентами та найвидатнішими діячами в Америці.

Оксана Рак, перевибрана на голову ОР СУА в Ню Йорку

Ню Йорк (М.Д.) — В неділю, 10 березня 1968, тут у приміщенні Народного Дому відбулись Загальні Збори Окружної Ради Союзу Українок Америки, в яких взяло участь 14 відділів, репрезентованих 40 делегатками. Присутніх на зборах, разом з делегатками і 30 членами управи і гостями було 90 осіб. Після реферату мґр. Р. Рожанківської, звітів представниць відділів, членів управи і референток, обрано нову управу на 1968 рік в такому складі: голова — Оксана Рак, заступниця — Ольга Соневицька, рек. секр. — Оксана Щур, секр. корсп. — Леся Гой, касирка — Галя Гошовська. Референтки: культ. - освітні — Наталя Хоманчук і Леся Різник, виховні — Лідія Котлярчук і Леся Кіршак, імпрезові — Віра Сушків і Софія Серафин, орг. — Розалія Полч й Ірина Мокрівська, зв'язки — Марія Душник і Ольга Зозуля, преса укр. Ольга Соневицька і Марія Демидчук, прес. англ. — Марта Бачинська і Софія Котик, госп. — Катруся Папута і Анна Свенсон, сусп. опіка — Мей Демей й Іванна Бенцаль, мист. — Леся Різник. Контрольна Комісія: Олена Процюк, Марія Ржепецька, Марія Стефанишин, Анна Опарик, Надія Кух. Зборами проводила мгр. Ірина Падох, секретарювали Надя Попель і Леся Кіршак. У зборах взяла участь голова СУА інж. Стефанія Пушкар.

ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКИЙ ВИСТУПИТЬ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ЖІНОЧОМУ КЛЮБОВІ В НЮ ЙОРКУ

НЮ ЙОРК, Н.И. — Проф. Лев Е. Добрянський, президент УККА, виступить з доповіддю перед Республіканським Жіночим Бизнесовим Клюбом в Ню Йорку, — інформує п-ні Марія Душник, містоголова та директорка програми цього Клюбу. Доповідь відбудеться у вівторок,, 19-го березня 1968 року у власному приміщенні Клюбу, 3 Вест 51 вулиця, Ню Йорк. Д-р Добрянський говоритиме на тему: „Потреба перегляду американської політики відносно СССР.". Доповідь відбудеться після прийняття, яке почнеться в 6-ій годині вечора.

УРЯД ЗДА БЕЗКОМПРОМІСОВО ПІДТРИМУЄ СПРАВУ САМОВИЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ВСІХ НАЦІЙ — ЗАПЕВНЯЄ МІСІЯ ЗДА ДО ОН

Ню Йорк. — „Уряд З'єднаних Держав дає безкомпромісову підтримку для справи самовизначення" — запевняє Місія ЗДА до Об'єднаних Націй, відповідаючи на резолюцію Ради Директорів Українського Конґресового Комітету Америки з протестом проти продовжуваної та посилюваної окупаційним комуністичним режимом в Україні політики народовбивства, що тепер зокрема проявляється в русифікації та переслідуванні українських інтелектуалів. Відповідна резолюція в цій справі була схвалена Радою Директорів УККА 2-го березня ц.р. та переслана Місії ЗДА до ОН з проханням видвигнути в Об'єднаних Націях справу самовизначення поневолених Москвою народів. У відповідь на пересланну телеграфічну резолюцію і рекомендацію, заступник директора публічних справ Місії ЗДА до ОН, Джан Стюарт, в листі з 8-го березня ц.р. до Ради Директорів УККА пише:

„Амбасадор Голдберґ прохав мене подякувати Вам за Вашу телеграму з 4-го березня 1968, повідомляючи його про Вашу резолюцію в справі заходів З'єднаних Держав, щоб довести до уваги Об'єднаних Націй питання самовизначення в Совєтському Союзі. Уряд З'єднаних Держав дає безкомпромісову підтримку для справи самовизначення. У багатьох випадках делеґати З'єднаних Держав користали з відповідної нагоди, щоб пригадати Совєтському Союзові та світовій спільноті, що народи в межах СССР мають таке саме право на самовизначення, як його мають народи посілостей так званих „колоніяльних" країн, і ми закликали Совєтський Союз дозволити на повне використання того права. Ми продовжуватимемо вислів тієї опінії при кожній нагоді. Прохаю Вас прийняти запевнення, що заперечення волі від Балтику до Чорного моря залишається справою великої турботи. Політикою нашого уряду залишається підтримка справедливих аспірацій всіх народів на вільне вирішування політичних влаштувань, в яких вони живуть".

Пані Софія Гаєвська пожертвувала $1,000.00 на українські студії в Гарварді

Ню Йорк. — Головна Екзекутива Фонду Катедри Українознавства з вдячністю інформує, що почесний Клюб Меценатів - фундаторів українських студій в Гарвардському університеті збільшився на ще одного члена: інж. Софію Гаєвську, яка переслала на ту ціль пожертву в сумі 1,000.00 дол. Це одна з найбільших і найбільш зворушливих пожертв, бо прийшла від людини, яка не належить до заможних та яка на пенсії. Пересилаючи свій княжий дар на українські студії в Гарварді, пані інж. Гаєвська в супровідному листі до Екзекутиви ФКУ м.і. пише: „Я не належу до заможних. Уже кілька років на пенсії. Але вважаю своїм моральним обов'язком приєднати й свою цеглину до відновлення Інституту Українських Студій в Гарвардському Університеті. Коли в розтерзаній, поневоленій Україні наша молодь жертвує своїм життям, своєю свободою, й виступає в оборону людських і національних прав, то як ми можемо спокійно сприймати крик переслідуваних і гордий погляд із-за ґрат тих, що не здаються і не каються?! Дай Боже, щоб наш тут добробут не присипав попелом нашого українського сумління. Дай Боже, щоб наші масові і негайні пожертви спричинилися до розвитку вільної української науки й культури на чужині, щоб допомогти нашому народові на Батьківщині стати на ноги, звертаючи своє обличчя до сонця правди і справедливости . . ."

В Джерзі Ситі засновано громадський комітет для акції збірки на ФКУ

Вручення чека на $1,000 від УНДому голові ФКУ. Стоять (зліва): Володимир Ярмола — фін. секретар УНДому, Антін Шаран — голова УНДому, Станислав Станіславишин (за А. Шараном) — член дирекції УНД, Володимир Кричковський — управитель УНД, інж. Іван Кравчук — місцевий представник централі ФКУ, Григорій Салюк — жертводавець - меценат ФКУ, який склав на ФКУ $500, і мґр Степан Хемич — голова ФКУ.

Джерзі Сити. — Як уже коротко інформовано, тут після шевченківського свята в місцевому УНДомі в неділю 10-го березня відбулося вічче громадянства в справі Катедри Українознавства на Гарвардському Університеті, на якому промовляв до присутніх голова Фонду Катедри Українознавства мґр Степан Хемич. Проводили цим вічем голова місцевого Відділу УККА д-р Євген Котик і директор Кредитівки „Самопоміч" Маріян Коць. На вічу був обраний ширший громадський комітет для ведення збіркової акції на ФКУ, у склад якого ввійшли представники всіх місцевих організацій. До управи комітету були вибрані: інж. Іван Кравчук, д-р Євген Котик, Володимир Білик, Маріян Коць, Франц Колодій, Меланія Мілянович, Неоніля Сохан, Степан Островський, Григорій Салюк, Дмитро Дидик, Іван Петришин і Антін Шаран. Крім рішення про потребу організованої акції збірки на ФКУ і вибору громадського комітету, знаменною точкою програми вічча було святочне врученнл чека на $1.000.00, як пожертви на ФКУ від Українського Народного Дому в Джерзі Сити.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вибори в Америці – наша справа

5-го листопада ц. р. відбудуться в Америці президентські вибори. Проголошення офіційних кандидатур обох керівних американських партій — Демократичної і Республіканської — відбудеться в серпні ц. р. на їх конвенціях у Шикаго й Маямі. Але вже тепер відбуваються правибори: 12 березня у Ню Гемпширі, 2 квітня у Вісканзині і після того в інших стейтах. Таким чином ми вже тепер знаходимося в активному передвиборчому періоді.

„Ми" — тобто американські громадяни українського роду, вся американсько - українська громада. Вибори в Америці — це така сама наша справа, як справа американців походження ірляндського, італійського, німецького, польського, французького чи китайського. Якщо ми, американські українці, хочемо мати вплив на внутрішню й закордонну політику ЗДА, якщо нас безпосередньо стосуються такі внутрішні справи, як державна суспільна опіка, медична охорона, муринські заворушення чи зріст злочинства, і якщо ми, наприклад, невдоволені з „співіснування" Америки з СССР, то мусимо включатися в загальне американське суспільно - політичне життя. Мусимо цікавитися всіма проблемами внутрішньої і закордонної політики Америки, не стояти „збоку", додержуючись засади „моя хата скраю" і не зводити себе до ролі нарікайлів, що Америка — мовляв — не підтримує українського визвольного руху, а старатися здобути собі вплив на американську громадську думку, на конгресменів і сенаторів, на Уряд.

Американський устрій — це не тільки Президент, покликуваний ним Уряд, двопалатний Конгрес і незалежне судівництво. Це ще складна виборча процедура, складні відносини в кожній партії. За своїм світоглядом, за своїми симпатіями, — треба „самовизначатись" за одною чи другою американською партіями, або й бути незалежним — але обов'язково „бути приявним".

Треба активно цікавитися передвиборчою кампанією і масово приймати участь у самих виборах. У підході до всіх проблем і до осіб кандидатів брати на увагу також користь для української визвольної справи і для української громади в Америці. Передвиборчий час — це знаменита нагода активізувати себе в загальному суспільно - політичному житті. Це також добра нагода зацікавити кандидатів українськими справами. Використаймо всебічно цю нагоду.

Заслуговують на вдячність

Такі заголовки, як „Поневолена Україна", не є нічим новим для української вільної преси, яка по змозі сил старається інформувати своїх читачів про стан поневоленого українського народу, про опір Москві, про судові процеси над інтелектуалістами . . . Але такий заголовок в американській пресі, цим разом у „Сандей Стар Леджер", що виходить в Нюарку і поширюється у великому Ню Йорку — це вже таки подія. У згаданій газеті, в числі з 10 березня, саме в роковини Тараса Шевченка, надруковано велику статтю журналіста Сида Голдберга. До речі, він же був автором циклу з семи статтей на українську тематику в газеті „Реджістер" з кінця лютого.

В нюаркській газеті С. Голдберг, під великим заголовком „Поневолена Україна", розповідає читачам про мартирологію українського народу, що розпочалася понад 200 років тому під царською Росією, а тепер продовжується майже 50 років під московсько - комуністичною окупацією. Згадуючи про судові процеси в Москві, автор зазначає, що „їх ще більше в Україні — найбільшій неросійській країні в складі СССР", повідомляє про суд над В. Чорноволом та про документи, які передав він на Захід. Американський журналіст виступає в обороні прав українського народу на рідну мову, культуру і згадує, що засуджені українські письменники покликаються на 17-ий параграф так зв. конституції СССР, за яким кожна республіка може вийти із складу СССР, але їм, зокрема Іванові Кандибі, слідчий заявив, що це тільки писанина „на експорт", для закордону, а не для реального використання . . .

Так поневолений український та інші народи в СССР здобувають щораз більше часто невідомих нам прихильників з-поміж відомих журналістів, як Сид Голдберг у ЗДА чи Пітер Вортінгтон у Канаді. Між людьми прийнято висловлювати за кожний вияв прихильности подяку. Тому вважаємо, що для згаданих і не згаданих тут прихильників нашої боротьби повинні б іти наші листи - подяки, як офіційно з рамени УККА та інших інституцій, так і від приватних осіб, для яких дорога справа визволення України.

ЗАЯВА НІКСОНА ПРО МИР

Заява Річарда Ніксона про те, що Америці потрібне нове лідерство, яке закінчило б війну у В'єтнамі, не є ніякою ревеляцією. Але й не можна легковажно оцінювати цю заяву, як передвиборчу демагогію.

Політичні аналітики в широкому світі вже висловлювали сумнів, що Линдон Джансон може закінчити В'єтнамську війну: він, мовляв, занадто заангажований різними своїми заявами і тепер не всилі, хоч би й хотів, ані перевести радикальних змін у воєнній тактиці — наприклад, замінування доступу до комуністичного порту Гайфонгу чи вмаршування до Північного В'єтнаму, — ані піти на ліберальну концепцію створення „коаліційного" уряду в Південному В'єтнамі, з участю комуністів із т. зв. Фронту Національного Визволення. Тому новий президент Америки мав би вільнішу руку, і йому легше було б добитися замирення так чи сяк.

Вже давно відомо, що В'єтнамська війна гратиме у виборчій кампанії найпершу ролю — поруч із такими внутрішніми проблемами, як зріст злочинности, расові заворушення й упадок вартости доляра. Тому із заяви Ніксона недвозначно виходить, що він не виключає, що Джансон старатиметься таки закінчити В'єтнамську війну перед листопадом: коли б це йому вдалося, то виборча перемога Джансона була б запевнена. Тоді замовкла б уся ліберальна опозиція проти Джансона, і тоді республіканці втратили б той головний свій атут, яким є традиційне американське виборче гасло: „пора на зміну!" Але так, як стоять справи сьогодні, Республіканська партія має таки шанси здобути Білий Дім. Доказом того, що найбільші противники Ричарда Ніксона не легковажать його, служить факт, що та його заява, в якій він обіцяв привернути мир у випадку „нового лідерства" — знайшла найширший відгук в усій прихильній і неприхильній йому пресі.

Після того, як мишиганський губернатор Джо р д ж Ромні відкликав свою кандидатуру, Ніксон не має суперництва у правиборах. До речі, Ромні зрікся почасти тому, що побачив загрозу своєї нищівної поразки в правиборах у Ню Гемпширі 8 березня ц. р., а почасти тому, що його обурило творення окремого виборчого апарату нюйоркського губернатора Нелсона Рокефеллера, який обіцяв йому свою всебічну допомогу. Ніксон твердить, що на передвиборчій конвенції Республіканської партії у серпні ц. р. в Маямі на Флориді не можна буде вибрати кандидата, який не доказав би своєї популярности в правиборах, і не можна буде перейти до денного порядку над кандидатом, за якого республіканці масово голосували у правиборах. Нелсон Рокефеллер, мабуть, розраховує на те, що на республіканській конвенції виграють „помірковані", і вони вказуватимуть на конечність обрати такого кандидата, за якого в листопаді ц. р. голосуватимуть також частина демократів і незалежні, бо — мовляв — без їх голосів взагалі республіканська перемога неможлива. Перевага Рокефеллера над Ніксоном у тому, що його підтримує вся велика преса, неприхильна до політики Джансона у В'єтнамі, і його атутом є громадська думка про нього, як того, хто „виграє", тоді як Ніксона вважають за того, що „програє". Але Нелсон Рокефеллер має недобру славу в республіканській верхівці: адже він поставився неприхильно в 1960 році до кандидатури Ніксона і пальцем не рушив у своєму великому Нюйоркськ о м у стейті, щоб йому допомогти, а в 1964 році виразно проголосив свою опозицію проти кандидатури Беррі Голдвотера, і цим розколов партію. А Ніксон енергійно агітував за всіх республіканських кандидатів і у великій мірі спричинився до того, що Голдвотер здобув таки 25 мільйонів голосів і що в 1966 році значно збільшилось число республікан с ь ких губернаторів, сенаторів і конгресменів.

Єдині тепер формальні кандидати — республіканець Ніксон і демократ сенатор Юджин МекКарті — кандидують на опозиційній супроти Линдона Джансона платформі — іншого способу ведення війни чи негайного її закінчення. Д. Д. Айзенгаверові багато допомогла перемогти у виборах 1952 року його заява, що він закінчить війну в Кореї, однак найбільшим його атутом була його слава героя. Хоч у Кореї осягнено не повний мир, а лише перемир'я, війну таки там закінчено. Невідомо, чи Ніксонові допоможе подібна його заява щодо В'єтнаму. Але нема сумніву, що всі американці хочуть миру. Хоче його й Джансон, тільки опинився він в ситуації, в якій надзвичайно трудно той мир осягнути.

Від 8-го цього місяця, від часу правиборів у Гемпширі, так би мовити, офіційно почався передвиборчий період. До листопада ще багато часу і всяке може статися.

І. К.

НА КОРАБЛІ „ОРКАДС" ПОКАЗУВАЛИ УКРАЇНСЬКІ ФІЛЬМИ

В дорозі з Брізбену до Гваму 9 лютого 1968 р. на покладі корабля „Оркадс" показувано для пасажирів впродовж дня шість кінофільмів, переважно документальних, в тому „Тріюмф українського танку" продукції Василя Авраменка. Як зазначено в листівці-щоденнику з того корабля, п. Василь Авраменко „ласкаво запропонував висвітлити цей свій фільм у Болрум". На тому ж кораблі 27 лютого В. Авраменко розповідав і давав інструкції про український народний танок. Корабель у той час плив з Гонолюлю до Лос Анджелесу. Перед відплиттям до ЗДА, п. В. Авраменко показував на „Українському кінофестивалі" в Мельборні, в Австралії кінофільми власної продукції про українські народні танці.

Свящ. Сергій Кіндзерявий- Пастухів

ДО СПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ

Коли вже „Свобода" почала дискусію про Український Патріярхат, передрукувавши статтю шановного собрата о. протопресвітера ф Кульчинського, то думаю, що доцільно було б обговорити справу докладно і поважно. Поперше слід зазначити, що справа Патріярхату української Церкви дуже многогранна, хоч і можна звести всі сторінки до двох груп: внутрішньої та зовнішньої. Покищо всі, хто досі займався справою, говорили про зовнішню групу проблем. Хоч і тут є деякі затруднення, назагал у цій площині особливих проблем, либонь, не було б. Хібащо ця одна: місце осідку. Все одно чи був би це „Патріярх київський" чи „Митрополит київський і Патріярх всієї України", поза Україною, в Америці чи Італії чи дебудь у світі він з'явитися не може. Такий український Патріярх був би абсурдом. У римській Церкві Патріярх це лише додатковий титул єпископа (є, наприклад, патріярх Венеції тощо) і можливість, щоб один із кардиналів римських носив титул українського Патріярха, цілком реальна. Очевидно, ніхто з поважних людей таким „патріярхатом" не цікавиться.

У православній свідомості, ще майже від апостольських часів, патріярх — це архиєпископ головного центру провінції чи народу. Так від початку й були патріярхи: єрусалимський, александрійський, антіохійський, римський, константинопольський, а відтак сербський, московський, болгарський, румунський і т. д. (в тому числі й український). Звідси ясно, що Патріярх — не титул ззовні поставленого єпископа, а органічне становище духовного провідника. І місце осідку має дуже велике значення, будучи майже своєрідним джерелом повноважень. Зупинятись докладніше над цим тут не буду, наведу лише кілька практичних ілюстрацій.

Уявім, що Патріярх покинув місце свого осідку. Якщо це сталося без прямого насильства над ним, він автоматично тратить свої повноваження. Якщо ж був насильно вивезений, то місце його заслання є лише тимчасовим пунктом перебування Патріярха. Коли б — скажім — московський патріярх став „невозвращенцем", то, тому, що покинув доручений йому пост, уважався б тільки бувшим патріярхом. Коли б, наприклад, ми поставили в 40-их рр. у Києві Патріярха, то, виїхавши з нами на еміграцію, він і так не уважався б у світі канонічним, тобто законним Патріярхом. Із цього ясно, що про Патріярха в Українській Церкві ми в діяспорі можемо говорити тільки в площині ідеологічній, підготовляючи цей великий момент до слушного часу. Як про реальність у якій - будь формі, на чужині поважно говорити не, приходиться.

Але коли вже говоримо про це в площині ідеологічній, то варто було б торкнутися внутрішньої групи проблем. Це, либонь, і так основні справи нашої теми. Бож ясно, що Патріярхат не є і не може бути самоціллю. Не із-за слабости титуломанії чи бажання попишатися перед кимось ми уважаємо конечним мати Патріярхат в Києві. Ми думаємо, що Патріярхат Української Вітки Церкви Христової допоможе нам, українському народові, покривдженому та зацькованому, рости духовно у Христі. Чому і як саме — вияснювати тут не треба, бо про це є вже досить ясна загальна думка. Важливо тільки усвідомити, що Патріярхат не ціль, а засіб, коли говоримо про речі найважливіші і вічні. Це значить, що коли б ідея Патріярхату заважала духовому зростові, ставши, наприклад, знаряддям політичних чи політиканських махінац і й, коли б через невірне трактування збуденіла і стала об'єктом спотикання, то від такої ідеї треба негайно відмовитися. Бо „краще тобі без ока ввійти у Царство Небесне, аніж зрячим попасти у преісподню". Це також устійнює цілий комплекс ідей Патріярхату як своєрідне дзеркало духовного рівня народу, з одного боку, та фактор дуже зобов'язуючий — з другого.

Так, наприклад, Київська Митрополія могилянськ и х часів була цілком готова духовно до стану Патріярхату. Але чи ми сьогодні до цього готові? Чи ми, в дуже догідних умовинах, хоч трохи працюємо над зростом до рівня Патріярхату? Бож рівень той дуже зобов'язує. Годі бо поважно думати, що нам аби титул, а все інше, в релігійній площині головне і найважливіше, само собою якось додасться. Адже — ніде правди діти — наш сучасний стан із поглиблюванням хронічних поділів, з політиканством на місці релігійности, із приспанням якого - будь бажання поправити, піднести, збудувати, викаже нашу помилку. На Патріярхат ми мусимо дивитися як на нагороду за наші намагання та вперті труди до зросту, а не навпаки. Мовляв: ось нам би тільки Патріярхат, а тоді покажемо, які то ми праведні та хороші люди...

Як бездержавна нація, ми особливо мусимо ставити справу так, щоб у момент встановлення Патріярхату в нашій Церкві люди не робили великих очей, здивованих мін, не починали дискусій та суперечок, а щоб загально ще й до проголошення уважалося, що нам така почесть і право належаться. І то належаться не тільки з тієї причини, що тисячу років тому наш центр — Київ був матір'ю городів руських, що ми маємо підстави уважати нашу Церкву апостольською, але й головно тому, що ми доросли до рівня Патріярхату, що ми своїми духовними осягами можемо рівнятися з іншими, сестрами - Церквами в Громаді

(Закінчення на стор. 5-ій)

АРХІВИ ЗАПОРІЗЬКОЇ СІЧІ

„Казахстанская Правда", часопис, що виходить російською мовою у столиці Казахстану Алма-Аті, в Середній Азії, в числі з 16 січня ц. р. вмістила кореспонденцію ТАСС'у такого змісту:

„Інститут історії Академії Наук Української РСР і Центральний державний історичний архів України приступили до підготови багатотомного академічного видання архіву Запорізької Січі. Він буде виданий видавництвом „Наукова Думка". Як заявила кореспондент о в і ТАСС редактор видання, кандидат історичних наук Олена Апанович, будуть опубліковані майже повністю документи останньої так званої Нової Січі, яка існувала від 1734 до 1775 року. Вони дають повний образ суспільного, економічного і військового життя козацької республіки, і розказують, зокрема, про події великого народного повстання на Україні в 1768 році. „Похідні журнали", „реляції" і донесення, які часто висилались з поля бою, віддзеркалюють бойову діяльність запорізького війська та його участь у російсько - німецьких війнах. Вони дають уявлення про героїчні морські походи козацтва із Дніпра на Дунай".

Аж через місяць після того появилось подібне повідомлення в „Правді України".

Радіо-Київ з 25 січня ц. р. у своїй передачі для українців „поза межами батьківщини" передало виступ згаданої вгорі О. Апанович. Наводимо цей її виступ з незначними скороченнями:

„Останнім часом у нашій республіці дуже поширився інтерес до історії запорізького козацтва. Цьому значно сприяла постанова уряду про увічнення пам'яті запорізького козацтва. Адже Запорізька Січ відіграла видатну, прогресивну ролю в історії українського народу. Запорізьке козацтво багато віків тому оселилось на спустошених татарськими ордами землях, і поступово з нього зформувались збройні сили України. Саме запорізьке козацтво захищало Україну від наступу турецько - татарських агресорів. Запорізьке козацтво боролося і проти іноземного панування шляхетської Польщі, а запорізька сірома виступала і проти февдального гніту.

Запорізьке козацтво створило свою державу, козацьку республіку, як її назвав Карл Маркс, створило високе мистецтво.

Відомо, що в першій половині XVII ст. запорізька піхота вважалась кращою від піхоти Західньої Европи, а її геніяльні полководці, як Петро Сагайдачний, були визнані Европою, як кращі полководці світу.

Передбачається створення на острові Хортиця і в місті Запоріжжі спеціяльних музеїв запорізького козацтва. Крім того передбачається увічнення пам'ятних місць, зв'язаних з видатними подіями в історії українського козацтва по всій республіці. Найближчим часом будуть встановлені пам'ятні знаки.

Крім того передбачається видання унікального архівного фонду Коша Запорізької Січі. Бурхливе життя запорозького козацтва не дуже сприяло зберіганню документів, і, на жаль, про раніші часи запорізького козацтва нам приходиться довідуватися з повідомлень іноземців, які відвідували Січ в той чи інший час. Якимсь чудом зберігся єдиний такий унікальний фонд архівних матеріялів останньої, т. зв. Нової чи Покровської Січі. Ця Січ знаходилась на місці, де тепер розташоване село Покровське, Нікопольського району, Дніпропетровської области.

На основі цього фонду, що складається з 365 справ, уже видано ряд розвідок, написано монографії, але все ще той цінний фонд був маловідомий широкому читачеві, який цікавиться історією запорізького козацтва.

Запорізьке військо настільки прославилось, що навіть російські вищі офіцери вважали за честь записатися почесними членами куренів Січі. Так, відомий російський полководець Кутузов був записаний в Ірклієвський курінь Запорізької Січі і ряд інших.

Крім того тут ми знаходимо багато матеріялів, які нам можуть розказати про господарське життя запорізького козацтва, про політичні, соціяльні відносини.

Особливо цікаві матеріяли, зв'язані з Коліївщиною, повстанням народних мас проти іноземного і февдального гніту. Запорізьке козацтво в тих повстаннях було ядром, давало своїх керівників. Наприклад, документ про те, що славний провідник Коліївщини, Залізняк, був вихідцем із запорізької сіроми.

Цей архів буде видаватися Інститутом Історії Академії Наук і Центральним державним історичним архівом. Видання плянується на кілька років. Ряд матеріялів зберігаються в архівах Москви і Ленінграду і навіть за кордоном".

Виринає питання: чому до цього надзвичайно важливого архіву взялись щойно тоді, коли видано „постанову уряду". А що, якби такої постанови не було видано? Чи Академія Наук Української ССР сама відважилась би приступити до видання того архіву?

Тим часом на еміграції працею одного - єдиного вченого, проф. Наталі Полонської - Василенко, яка колись досліджувала згаданий архів у Києві, і коштом приватного Видавництва „Дніпрова Хвиля" в Мюнхені, три роки тому вийшов перший том твору „Запоріжжя XVIII ст. та його спадщина", а найближчим часом має появитись 2-ий том цього дуже поважного видання.

Отже, українська еміграція випередила Українську ССР у такій важливій справі, як наукове розроблення матеріялів славного минулого українського народу.

абв

ВІДБУВСЬ 3-й ПЛЕНУМ ТОВАРИСТВА ОХОРОНИ ПАМ'ЯТОК

„Пленум одноголосно обрав головою правління Українського товариства охорони пам'ятників історії та культури заступника голови ради міністрів УССР П. Тронька". „Радянська Україна" з 6 березня повідомила також, що тепер Товариство нараховує близько 2 мільйонів осіб членів та понад 12.000 колективних членів — установ, закладів, колгоспів та ін. Товариство здас про відшукування „революційних реліквій" та створювання музеїв „революційної слави" в комуністичному понятті, але рівнобіжно з цим подекуди постають і нові краєзнавчі музеї, хоча й вони не позбавлені фотознімків Леніна та його „соратників". На пленумі наполягали на тому, щоб музеї, навіть створені за народні гроші, пожвавлювали свою „працю в комуністичному вихованні трудящих"...

ЛИХО З РОЗУМУ

(ПОРТРЕТИ ДВАДЦЯТИ „ЗЛОЧИНЦІВ")

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ

уклав

ВЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ

(Уривки)

(7)

3. „Експонують молоді художники" (про виставку живопису і графіки молодих львівських художників), газ.

4. „Наталка-Полтавка" на рабочей сцене", газ. „Львовская правда", 3/I. 1960 р.

5. „Талант, творчість, праця", газ. „Ленінська молодь", 10/XI-60 р.

6. „Так, це новотарство" (про творчість молодих українських поетів І. Драча, М. Вінграновського та ін.), газ. „Ленінська молодь", 9/V-1962 року.

7. „Головне — проблемність", газ. „Ленінська молодь", 8/VI-1962 р.

8. „Поезія великої людяности", журнал „Жовтень", No. 6 за 1962 р.

9. „Шукання свого голосу" (рецензія на виставку гравюр А. Зубка, газ. „Ленінська молодь", 22/VII-1962 р.

10. „Поліфонічність обдарування", г. „Молодь України", 8/IX-62 р.

11. „Багатогранний талант", (до 85-річчя з дня народження Олени Кульчицької), газ. „Ленінська молодь", 19/IX. 1962 р.

12. „Обірвана пісня", газ. „Вільна Україна" (Львів), 7. X. 1962 р.

13. „Більше поетів хороших та різних", газ. „Молодь України" за 27 та за 28/XI. 1962 р.

14. „Старт у незвідане", газ. „Молодь України" за 28/IV 1963 р.

15. „Від задуму до втілення", газ. „Молодь України".

16. „З джерел народних традицій", газ. „Ленінська молодь", 14/VI. 1963 р.

17. „Гарячі барви життя" (виставка художників Молдавської РСР), газ. „Вільна Україна", 24/XI. 1963 р.

18. „Співець Гуцульщини" (до 70-річчя Г. С. Смольського), газ. „Львівська правда", 1/XI. 1963 р.

19. „Виставка присвячується хімії", газ. „Вільна Україна", 27. XI. 1963 р.

20. „У пошуках монументальности", газ „Червоний прапор", 1/II-64 р.

21. „Пошуки монументальности" (творчість скульптора Ф. Бриж), журнал „Жовтень", No. 2 за 1964 р.

22. „Графічна шевченкіана Софії Караффи-Корбут", газ. „Вільна Україна", 3/III-1964 р.

24. „Мистецтво українського екслібриса", ж. „Жовтень", No. 8 за 1964 р.

25. „Мовою графіки", журнал „Жовтень", No. 11 за 1964 року.

26. „Закоханий у природу", газета „Львівська правда", 1964 р.

27. „Сучасна л ь вівська скульптура", газета „Вільна Україна" 23/XII-1964 р.

28. „Від подібности до образу" (про творчість скульптура Е. Миська), журнал „Зміна", No. 1 за 1965 р.

29. „Легенди в кераміці" (про творчість художниці Г. Севрук), журнал „Зміна", No. 2. за 1965 р.

30. Замітки про творчість Євгена Лисика — журнал „Зміна" No. 3 за 1965 р.

31. „Краса художніх відкриттів", газета „Літературна Україна", 20/VIII-1965 р.

32. „В невтомних пошуках" (про творчість С. Караффи-Корбут). га. „Українське життя" (Торонто, Канада), 17. 03, 1965 р.

Залишилася незакінченою велика робота — історія мистецтва Західної України 20-30-их років.

Михайло Горинь

Михайло Миколайович Горинь народився 20 червня 1930 року в селі Кніселі Жидачівського району на Львівщині в селянській родині. Після закінчення середньої школи, 1949 року поступив на Філологічний факультет Львівського університету. З 1954 року — на вчительській роботі. Викладає українську мову й літературу, логіку та психологію, працює зав. районним методкабінетом та інспектором шкіл в Стрілківському районі колишньої Дрогобицької області. З 1957 р. по 1961 р. — директор середніх шкіл в Дрогобицькому, потім Бориславському районах. Багато займавсь громадською роботою, читав лекції з методики і історії української літератури на курсах передпідготовки вчителів Дрогобицької об., опрацьовував окремі теми з методики викладання української літератури, дві з них надрукував у наукових збірниках. Виступав з доповідями на науковій конференції УНДІПу, присвяченій 100-річному ювілею І. Я. Франка, та на республіканських педагогічних читаннях. З березня 1961 року до арешту працював психологом праці у першій в Радянському Союзі експериментальній науково-практичній лабораторії психології та фізіології праці при Львівському заводі автовантажників. Проводив науково-дослідну роботу по загальній психології та психології праці.

Серед опрацьованих ним тем теоретичного й практичного характеру — „Психологічні вимоги до організації робочого місця верстатника", „Анкета дослідження умов і психологічної атмосфери праці в рамно-пресовому цеху", „Психологічна характеристика універсального токарно - гвинторізного верстату", „Психологічно - методичні вказівки до організації навчального процесу в учнівському цеху", „Психологічна характеристика браку в ковальському цеху" та ін. Виступав з доповіддю „Про специфіку контролю і відмінність його від уваги у верстатників машинобудівної промисловості" на республіканській психологічній конференції в Києві. У 1962 році нагороджений грамотою Львівського обласного відділу народної освіти за виголошену на XI обласних педагогічних читаннях доповідь „Розвиток уяви учнів на уроках літератури".

Часто виступав з лекціями з культури виробництва і психології праці на заводі автовантажників та на підприємствах Львівського раднаргоспу.

Перед арештом працював над темою своєї дослідної роботи „Роль і взаємовідношення контролю та уваги у відображальній діяльності людини (на матеріалах експериментальних досліджень в машинобудівній промисловості)", яку збирався захищати як кандидатську дисертацію.

Одружений, має дочку 1964 року народження.

Заарештований 26 серпня 1965 року. Засуджений 18 квітня 1966 року в закритому засіданні Львівського обласного суду на 6 років таборів суворого режиму за звинуваченням в антирадянській пропаганді й агітації. Перебуває в таборах для політичних в Мордовській АРСР (в таборі №1 та №11). У грудні 1966 року посаджений на 6 місяців у табірну тюрму за необгрунтованим звинуваченням у „виготовленні та поширенні в таборі антирадянських рукописів та рефератів". На 1967 р. М. Гориню заборонене передбачене законом побачення з дружиною.

З незалежних від нас причин на цьому перериваємо передрук дальших матеріялів з книжки Вячеслава Чорновола „Лихо з розуму".

Редакція.

Ол. Інгулець

ОСТАННІЙ ЛИСТ...

(ПАМ'ЯТІ О. П. ВАРАВВИ-КОБЦЯ)

Мені тринадцятий минало.
Я пас ягнята за селом.
Т. Шевченко

Він теж пас ягнята на похилих кручах Дніпрових, біля гори, на якій була могила з великим білим хрестом. Насучи ягнята, спостерігав на могилі прочан, а іноді біля неї була поліційна сторожа, яка забороняла прочанам виходити на могилу. Запитував матір — чому? Мав відповідь — виростеш, будеш знати.

Минали роки, хлопчина підростав... Хотілось батькам вивести сина в люди, звільнити від тяжкої селянської праці та нужденного життя. Хай іде до школи, — може вивчиться на пана, бо гіркий селянський хліб. На старість будемо мати хоч будь-яку поміч. Відвела сина до школи, а у неділю в церкві поставила свічку перед образом Пречистої й слізно молилась, аби допомогла синові в науці.

Учнем був ретельним. Закінчивши школу, вже не запитував матері, що то за могила на високій горі. Він знав богомені слова Того, що лежав у тій могилі, які зформували на все життя його світогляд.

Закінчивши школу, покандрував до романтичної Запорізької Січі, товариство якої, в давно минулі часи, захищало від ворогів волю України й віру православну. Відвідав Січ, але нічого романтичного не знайшов, а тільки переконався, що там „мудрий німець картопельку садить".

В Січеславі, крім щоденної праці, відвідував музей запорізької давнини, нав'язував знайомства з місцевими українцями: Яворницьким, Кривенюком, Кащенком та іншими громадсько-політичними діячами. Там остаточно зформувались його національні й політичні переконання.

Повернувся до Канева, працює в шкільному відділі повітової земської управи, надсилає до сільських шкіл підручники, а також і книжки красного письменства, звичайно, російською мовою. А, чи не попробувати посилати школам українські книжки? Мав багато неприємностей від начальства, але уперто посилав.

Став постійним співробітником київського щоденного часопису „Рада". Надсилає до редакції дописи про місцеве громадське життя, оповідання й вірші. Згодом побачила світ його перша збірка під назвою „Ряст", критика сприйняла її прихильно, що надало юнакові ще більш завзяття.

Несподівано — війна. Прощай, Рідна Могило, прощайте рідні й ти, люба дівчино! В полку в північній Фінляндії, на фронті в Мазурських озерах і Карпатах, в полоні, на праці у „бауера", на каторжній праці при різних будовах, втеча із полону, арешт, нелюдські тортури, все це не зламало його моральних і національних засад, виплеканих „Кобзарем".

Збіг випадкових обставин привів його до табору полонених українців у м. Фрайштадті. В таборі з молодечим запалом працює в культурно-освітньому відділі, містить статті в журналі „Розвага", бере участь в таборовому театрі. В тому ж таборі написав глибокопатріотичний етюд „В Тарасову ніч", який з великим успіхом ставився на таборовій сцені, а згодом і в Києві в театрі М. Садовського. Там же він написав збірку віршів під назвою „Під чужим небом".

В Петрограді велика безкровна революція... Захвилювався табір. Додому, додому, але ще не пора. Перших відправлять інвалідів, а їх сімнадцять, тільки сімнадцять! Потяг перетинає Австрію, Німеччину, Балтику, а там і Швеція — благословенна невтральна країна.

У Терезієнштадті позбувся таборового бруду й входить до вагона міжнародного червоного хреста. Казкова чистота, райська розкіш, а, шведка, сестра-жалібниця, не сестра, а янгол земний!

Доглядає, як за малими дітьми; про все турбується, про все розпитує, а дізнавшись, що серед полонених є українці, видно згадавши давні старі часи, просить заспівати своїх пісень. Захоплюється співом й дарує їм свої фотокартки з милим написом і своєю Стокгольмською адресою.

Прощай, янголе земний, хай буде щасливе твоє життя!

Нарешті „родіна", але це Фінляндія, а не родина. Знову бруд, знову брутальне поводження й їх сімнадцять загнали до окремого вагону. Через вагон проходять підозрілі особи. Щось непевне...

На залізничому дворці в Петрограді урочиста зустріч, братів-полонених, частують обідом, дарують по десять карбованців — „От временного правительства" — це для преси... Кінчився обід, просять хвилицу почекати й не хвилюватись. Поіменно викликають сімнадцять, яких оточують сімнадцять озброєних вояків.

Ну, „ізменніки атечества, ви арестовани..."

„Ізменнікі атєчества" — це не жарт: або розстріл, або мотузка на шию... Слідство тягнулось біля двох місяців. Випитували, що робили в тому українському таборі. Подія набрала широкого розголосу. Преса називала їх найзапеклішими агентами кайзера, але мовчала про те, що товариш Ленін одержував від того ж кайзера десятки мільйонів золотих марок для поглиблення большевицької „революції..."

Визволила із біди Петроградська Українська Військова Рада.

Він у вічному Києві... Вільній Україні потрібні культурні сили. Оббиває пороги різних новоутворених департаментів, але скрізь відповідь одна: „У нас места заняты". Так із дня в день, а іноді із деякими змінами: „Позаяк ви опоздалі — местов нет!.."

Остання надія — це міністер, чи на ті часи секретар народної освіти, колега по праці в часописі „Рада". Напевно таз знайдеться праця, але від нього почув дивне запитання:

—Чого ви сюди приїхали? Канів теж потребує працівників!

Кінець — коло замкнулось. Отак було з культурними силами...

Одного погожого дня зустрів його стомленого, сумного на Хрещатику.

— Що трапилось з тобою, чого такий сумний, адже ж життя кругом вирує, скрізь потрібні робітники, а ти сумуєш? — кажу йому.

— Так, вирує, а я пообивав пороги в різних департаментах і скрізь мав одну відповідь — праці немає.

— А у „Дніпросоюзі" був?, — запитую його. — Це наша новоутворена кооперативна організація у всеукраїнському обширі, там в культурно-освітньому відділі для тебе праця напевно знайдеться.

Не гаючи часу, мандруємо до „Дніпросоюзу". Заходимо до кабінету завідуючого відділом п. Височанського, історика української кооперації, знайомлю їх.

—А, та то ви містили свої твори в часописі „Рада", а крім того маєте літературний доробок, як не помиляюсь, збірник віршів під назвою „Ряст"?.. — Дуже добре, дуже добре, що до нас завітали! Приходьте завтра до праці, будете у нас співредактором, а згодом і редактором нашого журналу „Громада". — Так, нежданно-негадано він знайшов те, до чого мав покликання.

Журнал придбав доброго редактора, а через деякий час він став настільки популярним, що мав передплатників по всій Україні, головним чином серед кооперативних працівників. На сторінках журналу друкувались художні оповідання, вірші та гуморески.

Із окупацією України комуністами журнал припинив своє існування. Але приблизно через рік він знову почав видавати журнал під новою назвою „Нова громада". Як на ті часи, це була велика відвага.

Співробітниками журналу були найвидатніші київські літератори, літературознавці, письменники, поети та молоді початківці. (Дивись „Безсмертні" — збірку спогадів про М. Зерова, П. Филиповича і М. Драй-Хмару).

Журнал користувався великою популярністю, особливо серед студенства. Влада почала дивитись зизим оком, тому десь в середині двадцятих років, журнал „перевели" до Харкова, разом із його редактором. На новому місті осідку для журналу не було відповідного грунту, і через деякий час він припинив своє існування.

Наші шляхи розійшлись: його перевели до Харкова, а мене в кінці 20-их років „перевезли" на північ „пасти білих медведів", а згодом будувати Біломорсько-Балтійський канал.

Пройшло більш як десятиріччя й ми знову зустрілись в одному із таборів у Німеччині. Перебуваючи в Америці, часто обмінювались листами, у яких він завжди згадував, що працює над збіркою віршів для дітей „Сходить сонце", яка побачила світ в 1961 році, та над „Записками письменника", які залишились незакінченими.

В кінці серпня повернув мої матеріяли, а також надіслав книжку В. Куліша „Слово про будинок „Слова", в якому мешкали українські письменники, у Харкові. Фактично, то була пастка, до якої НКВД поселяло українських письменників з метою поліційного нагляду за ними: Більшість письменників, що мешкали в тому будинку, загинули в катівнях НКВД та на засланні в північних таборах.

Це був останній його лист, а через кілька днів я одержав повідомлення від родини, що він відійшов у вічність.

Наукова Конференція Мовознавчої Комісії НТШ

Наукова Конференція Мовознавчої Комісії Наукового Товариства ім. Шевченка відбулася 24 лютого в залі НТШ в Нью Йорку. Конференцію відкрив проф. д-р Лев, а проф. д-р П. Ковалів виголосив доповідь на тему „До проблеми речення і словосполучення". На вступі прелегент зазначив, що між ученими довго вже точиться боротьба навколо питання, що має стояти в центрі уваги — речення чи словосполучення. Одні вчені утотожнюють поняття речення з поняттям словосполучення, другі — розрізняють ці два поняття, чітко розмежовуючи предикативні (об'єкт речення) і непредикативні (об'єкт словосполучення) зв'язки.

Нову теорію про словосполучення створив акад. Ю. Виноградов, який саме й визначив словосполучення як центральне поняття синтаксси, розмежовуючи словосполучення і речення. Ця теорія поширена тепер на Україні, де в університетські курси української мови впроваджено окремий розділ про словосполучення, хоч розділ цей дуже схематичний.

В теперішньому вченні про словосполучення висувається зв'язок словосполучення із значенням слова, висувається роля семантики (значення) в побудованні синтаксичних конструкцій, роля лексичного значення слів. А саме словосполучення визначається як зв'язок не менше як двох повнозначних слів і є матеріялом для побудови речення. Причім, кожне словосполучення складається з головного (незалежного) слова і залежноо.

З другого боку, словосполучення визначається як одно розчленоване поняття, і цим самим словосполучення відрізняється від фразеологізму, що означає одно нерозчленоване поняття. На цій підставі розрізняють два окремі поняття — словосполучення і фразеологізми, що є об'єктом фразеології і до словосполучень не належать.

Найголовнішою ознакою словосполучення є його національна прикмета, що підкреслює й В. Виноградов: кожна мова має свої національні особливості словосполучення (порівн.: українське „хворий на серце" та російське „больной сердцем").

Українська мова багата на словосполучення, але вони ще не систематизовані, і проф. П. Ковалів взяв на себе це важке завдання систематизувати їх в окремій науковій праці, що появиться у двох томах.

Доповідь проф. Ковалева викликала живу дискусію серед численно зібраної авдиторії.

П. К.

Дітройт – Захід, Мич.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА

Американські школи присвячують небагато часу вихованню, а про українсько-національне виховання ашої молоді й мови не може бутні. Тому Школи Українознавства мусять взяти цю працю на себе.

Серед тих обставин не знати, що є важніше, навчання, чи виховання, і коли ми возьмемо під увагу, що батьки не завжди можуть посвятити багато часу своїм дітям, то виховання треба поставити на першому місці. Роблять це наші школи під час навчання української мови, історії, літератури і культури. Щоб наша молодь полюбила і старалась помогти Україні, вона мусить пізнати її минувшину, її багату і прекрасну культуру.

Час Різдвяних Свят має в собі багато чару, наш народ заховав стародавні традиції, як жоден інший народ, і невикористання цього в релігійно - національнім вихованню було б непростимим гріхом наших шкіл. Наша школа, зараз по Різдві, влаштовує щороку Свято Ялинки, а цього року відбулось воно 14 січня. Свято відкрив А. Жолкевський, голова опікуна школи, а о. монс. М. Бохневич молитвою і коротким словом започаткував програму.

Програма мала, як звичайно, різного роду деклямації, співи. Дуже гарно випав спеціяльний образок: „Книжки під ялинкою", який виконали учні І і IV кляс. Це була жива заохота для батьків давати своїм дітям книжки як різдвяний дарунок. Шкільний хор під управою проф. К. Цепенди відспівав кілька коляд. Програму закінчила молода капеля бандуристів під керівництвом Василя Яворського. Капеля існує при церкві св. Івана Хрестителя. По програмі пані з господарського відділу, опікуна школи, подали смачні і обильні святочні страви. Свято закінчив о. совітник Василь Яремак словом подяки для батьків, учнів і вчителів за вложену працю і провів кінцеву молитву.

І. Білоус

Українці з ЗДА жертвують на пам'ятник Тарасові Шевченкові в Аргентині

Буенос Айрес. — З рамени Комітету для збудування пам'ятника Тарасові Шевченкові в столиці Аргентини повідомляють, що вже почали надходити перші пожертви на будову пам'ятника Кобзареві — від українців, які жили раніше в Аргентині, або й ніколи там не були, а постійно перебувають в ЗДА і Канаді, Так, інж. Ярослав Білинський, який жив у Гудсоні, а тепер в Голивуді, не тільки пожертвував власних 100 дол., а ще й відкрив у місцевій „Кредитовій Спілці" спеціяльне конто „На фонд будови пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айресі", на яке громадянство почало вносити свої пожертви - подарунки, без різниці висоти пожертви. Відомий маляр Віктор Цимбал, який декілька років проживав в Аргентині, а тепер живе у ЗДА, переслав 100 дол.

Українські бібліотекарі на конференції Американської Бібліотечної Асоціяції

В днях 8-13 січня відбулась в Бел Гарборі (Маямі Біч), Флорида, Конференція Керівних Органів Американської Бібліотечної Асоціяції, яка начислює понад 36,000 членів.

В рямцях Конференції відбула свої засідання Екзекутива Слов'янської і Східньо-Европейської Секції в складі: д-р И. Мацюшко (Клівленд) — голова; мгр Д. М. Штогрин (Урбана — містоголова і голова на 1968-69 рік; д-р Б. Винар (Дженесіо) — б. голова; Дж. Перрі (Вашингтон, Д. К.) — секретар і д-р Л. Винар (Бовлінґ Грін) — голова Комітету для опрацювання і видання довідника слов'янських колекцій в бібліотеках ЗДА і Канади.

Найважнішою справою під час нарад Екзекутиви було детальне обговорення праці над довідником слов'янських колекцій, який повинен включати не лише загальні числа монографічних і періодичних видань та часописів, видаваних кожною слов'янською мовою, але також число матеріялів іншими мовами, які відносяться до поодиноких слов'янських націй. Крім цього довідник, за пляном Комітету, буде включати списки рідкісних друків, важливих історичних рукописів і документів, приналежних до котроїсь із слов'янських націй, які переховуються в бібліотеках ЗДА і Канади. Цілий довідник повинен включати дані про кожну слов'янську націю зокрема, разом із предметними, географічним та поіменним (бібліотек) індексами. Праця згаданого Комітету, до якого входять чолові представники Слов'янських Відділів американських і канадійських бібліотек, розчислена на два роки.

Екзекутива Секції прийняла звіт своєї Номінаційної Комісії, що працювала в складі: п-і Е. Бюст (Колумбійський університет) — голова; мгр Л. Г. Міллер (Іллинойський університет) — член і д-р А. Турчин (Індіяна університет) — член. На містоголову Секції на 1968-69 і голову на 1969-70 Комісія представила дві кандидатури: мгр Є. Петрівський (Колорадо університет) і п. И. А. Плацек (Мишигенський університет).

З нагоди конференції українські бібліотекарі відбули свою зустріч, під час якої продискутували ряд професійних питань.

Мгр Дмитро Штогрин

Сиракюзи, Н. И.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ООЛ

25 лютого в приміщенню Українського Народнього Дощу, відбулися річні Загальні Збори Організації Оборони Лемківщини, Відділу в Сиракюзах. Збори відкрив п. В. Майкович о год. пів до третьої по полудні.

Нарадами проводила президія в складі: проф. Іван Гвозда — голова і мгр. Микола Дупляк — секретар.

Після відчитання протоколу попередніх Загальних Зборів, звітів уступаючої Управи, Контрольної Комісії і Товариського Суду присутні довідалися, що Сиракюзький Відділ ООЛ за звітовий час проробив багато корисної роботи: відбуто сім засідань Управи, п'ять ширших сходин, один фестин (пікнік), одну ведику забаву, вечерниці - Андріївський вечір, переведено дві фінансові збірки на потребуючих в Краю (одну на церкву в Щавнім пов. Сянік, а другу на інвалідів, хворих і сиріт), переведено одну коляду-збірку, дві короткі радіопередачі для українського загалу, участь в сьомій зустрічі уродженців Лемківщини та участь в сьомім З'їзді ООЛ. До того ще додати, що члени Відділу ООЛ брали активну участь в місцевій громадській роботі, ось як: в Відділі УККА, в Комітеті - бенкеті для відзначення Верховного Архиєпис. Кардинала Иосифа Сліпого, у Громадському Ювілейному Комітеті для відсвяткування 50-річчя Української Національної Революції та Укр. Збройних Сил, 50-річчя Української Державности і 25-річчя Створення Української Повстанчої Армії. На день звіту фінанси Відділу виносили понад 1,995.00 дол.

Всю роботу у Відділі проробили всі члени Управи, що гармонійно підготовляли і виконували наложену на них роботу, Також не менша заслуга належиться всім членам Відділу, які знають, що без посвяти часу і роботи немає успіхів.

Після звітів і дискусії над звітами уділено уступаючій Управі абсолюторію, а відтак приступлено до вибору нової Управи; В. Майкович — голова, М. Гаргай — містоголова, Я. Чомко — секретар, А. Вовк — скарбник, мґр. М. Дупляк — рефер. сусп. опіки. Контрольна Комісія: О. Гаргай — голова, А. Адамчак і Г. Дупляк — членкині. Товариський Суд: проф. І. Гвозда — голова, П. Гаргай і М. Петришин члени.

В. М.

Міннеаполіс, Міннесота

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ ЦЕРКВІ СВ. КОНСТАНТИНА

Ми принесли з собою на чужину свої рідні звичаї і традиції. Плекаймо їх і передаваймо нашим дітям і внукам. Дбаймо про християнське й національне виховання наших дітей, бо вони наша майбутність.

Влаштовуймо релігійні свята і національні імпрези. Суботня парохіяльна школа Українознавства в нашій громаді щороку влаштовує кілька подібних імпрез.

Батьківський Комітет нашої школи при Українській Католицькій Церкві св. Константина вже ц. р. влаштував дві імпрези: „Різдвяну ялинку", 21-го січня і „Чайний вечір", 17-го лютого.

Наш парох Всч. о д-р Степан Кнап звертався з проханням до всіх українських громадських організацій стриматися в цей день від мистецьких імпрез, та взяти масову участь в шкільній. Він запрошував усіх наших людей, батьків і парохіян прийти та підтримати школу. Але так не сталося, і вечір не увінчався успіхом, бо наші люди робили інші імпрези.

На „Чайней вечір" прийшли старші парохіяни, що не мають в шкільному віці дітей, або бездітні, а були й такі, що ніколи не бачили країни своїх батьків, але почуваються, що вони українського роду і прийшли помогти школі.

І який жаль було дивитися, що не всіх батьків видко було в школі. Батьки не хочуть приходити на шкільні імпрези, подивитися, як їх дитина працює. На імпрезі „Дитяча ялинка" було більше батьків, бо вступ був вільний, а на „Чайний вечір" прийшли 20 родин.

Між нами багато таких, що їм байдуже, чи наші діти будуть продовжувати наш рід, нашу культуру, нашу релігію, традицію наших предків. Ми всі хочемо, щоб наші діти були розумніші, краще виховані, щоб мали добру поведінку, щоб знали другу мову, щоб читали українську книжку.

Але треба нам подбати про це, щоб наша школа мала хоч скромне, але постійне матеріяльне забезпечення,

Велику працю дав для організації тої забави директор оркестри, — Євген Карпяк. Він 18 літ без жадної винагороди працює для добра нашої школи. Подяка і його оркестрантам, Іванові Вдовичинові і братам Михайлові та Юркові Кравцям.

Батьківський Комітет вложив багато старань і праці, щоб забава відбулась як найкраще, защо належиться йому щира подяка від всіх громадян нашої парохії.

Теодор Федоришин

Створено Комітет Допомоги й Оборони Українських Політичних В'язнів в СССР

Ню Йорк (УІС „Смолоскип"). — Під впливом вісток з України про спротив українського народу русифікаційній та колоніяльній політиці большевиків про масові арешти українських культурних діячів, про сотні українських політичних в'язнів в концентраційних таборах СССР — зродилось в українській суспільності, розселеній по всіх країнах вільного світу спонтанне намагання організувати оборону та допомогу політичним в'язням, як і всім переслідуваним в Україні.

Це намагання виявилось в численних листах і запитах, з якими зверталось до всіх централь членство організацій, які входять в систему ІСНО.

В зв'язку з цим Координаційна Рада ІСНО покликала 3 березня 1968 р. до життя Комітет Допомоги й Оборони Українських Політичних В'язнів в СССР, який керуватиме оборонною і допоміговою діяльністю в світовому маштабі.

В склад Комітету входять: Проф. д-р Олександер Неприцький - Грановський — почесний голова, довголітній політичний в'язень, д-р Зиновій Книш (Канада) — — голова, п-ні Стефанія Савчук (Канада), п-ні Марія Квітковська (ЗДА) — заступники, Роман Шраменко (ЗДА) — секретар, д-р Я. Мусіянович (Франція), інж. Б. Яхно (Аргентина), інж. С. Модрицький (Австралія), п-ні Є. Мазепа (Бразилія), п-ні С. Букшована (ЗДА), Голова Комітету Оборони й Допомоги (Англія) — члени.

В усіх справах, зв'язаних з допомогою і обороною українських політичних в'язнів в СССР, Комітет просить звертатих на таку адресу:

Ukrainian Relief Committee, P. O. Box 1104, St. "D", Toronto 9, Ont., Canada.

Про створення Комітету Допомоги й Оборони Українських Політичних В'язнів в СССР подано до відома Секретаріятові Світо в о г о Конгресу Вільних Українців (СКВУ). Згідно з повідомленням Комітету, він буде вести свою діяльність в порозумінні та близькій співпраці з Секретаріятом СКВУ і зокрема з його Світовою Комісією Суспільної Опіки.

Моління за переслідуваних в Україні

Управа Т-ва Українських Студентів Католиків (ТУСК) „ОБНОВА" в Ню Йорку організує моління за несправедливо переслідуваних і засуджених комуністичним атеїстичним режимом українських інтелектуалів та студентів в Україні.

16 березня 1968 р. в год. 7 вечором в каплиці при церкві св. Юрія відправиться Молебень за переслідуваних і засуджених несправедливо, панна Леся Храплива доповідатиме на актуальну тему у залі „Ветеранів", вул. 7, ч. 33.

Управа „Обнови" щиро запрошує всі наші студентські й молодечі Організації та громадянство до численної участи у згаданих моліннях, щоб цим способом випросити в Бога сили видержати в гетройстві нашим інтелектуалам та студентам, несправедливо засудженим, скорочення їхніх кар та виявити нашу духову злуку з нашими рідними.

Управа
ТУСК - „ОБНОВА"

Ню Йорк, Н. И.

З ДОПОМОГОВОЮ МЕТОЮ КОНЦЕРТ В УВАН У ЗДА

11-го лютого 1968 року Фонд ім. Д. Дорошенка для допомоги потребуючим українським ученим, що діє при УВАН у ЗДА, влаштував концерт, увесь прибуток з якого призначено на посилення Фонду.

Слово перед концертом сказала голова Фонду ім. Д. Дорошенка проф. Наталя Осадча - Яната, яка привітала гостей та артистів і подякувала проф. Вадимові Кіпі, організаторові концерту, та його дружині, Алі Кіпі, що теж багато зробила для його організації.

Проф. Осадча-Яната коротко поінформувала про діяльність Фонду в 1967 році. Всього за рік зібрано 595 долярів. На Різдво і Великдень вислано грошові подарунки 17 особам в Німеччині, Франції, Чехословаччині, Канаді, Аргентині і ЗДА. Також вислано теплу одежу до Аргентини. З тих, що дістають допомогу, 9 осіб продовжують працю в ділянках науки й мистецтва, 8 осіб — члени родин померлих українських учених. „Ясно, — сказала проф. Осадча-Яната — вислані кошти малі, проте вони мали велике значення для тих старших віком жінок і чоловіків, що їх одержали."

Бюджет Фонду ім. Д. Дорошенка малий і несталий. Ми звертаємось до людей доброї волі ставати членами Фонду і щороку жертвувати певну суму для допомоги потребуючим українським ученим та їх родинам. З вдячністю проф. Осадча-Яната згадала, що мистець Л. Гуцалюк подарував Фондові свою картину, щоб гроші виручені з продажу її, послати потребуючим. Концерт „Трьох поколінь" пройшов з великим успіхом. Високомистецьке виконання та цікава різноманітна програма зробили своє діло, і своїх виконавців нагороджували довгими оплесками та букетами квітів.

Христина Салачинська почала концерт певно й з настроєм, загравши на фортепіяно „Сантиментальний вальс" Чайковського та дуже цікавий „Гумористичний танець" Вадима Кіпи. Далі грали на гітарі свобідно й чисто брати Костер, які виконували речі Баха, Скарлятті, Альбеніца та Вілла - Лобоза. Юрій Кейс віртуозно виконав Фантазію - експромт Шопена. Далі Адріян Бриттан виразно співаючи на скрипці грав Моцарта Адажіо з 5-го концерту та сонату Тартіні. На біс — Діп Рівер в обробці Хейфеца.

Прегарний природний голос продемонстрував Юрій Федорів—баритон, співаючи „Реве та стогне" — Лисенка, „Жита" Гнатишина та на додаток „Дивлюсь я на небо" Заремби. Ірина Кіпа поетично й темпераментно виконала 6-ту рапсодію Ф. Ліста та на біс — Вамар Шопена. Колоратурне соправо Валентини Жилн - Наливайко невтомно йде вперед і показує все нові досягнення, як з боку виконання, так і з боку свобідного володіння своїм голосом. Вона відспівала на концерті „Три шляхи" Степового, „Напровесні" та „Вечірню годину" В. Кіпи (виконувалось вперше з циклу 15 романсів на слова Лесі Українки), арію Норми з опери „Норма" Беліні, на біс — Лисенка Аріоза Галі з опери „Утоплена" та арію з оперети Штравса „Летюча Миша". Успіх у солістів в значній мірі сприяв артистичний акомпаніямент проф. Вадима Кіпи.

Після концерту проф. Н. Осадча - Яната тепло подякувала артистам за чудовий концерт і ще раз подякувала проф. В. Кіпі за організацію його, та всім присутнім гостям.

Н. И.

НОВЕ ВИДАННЯ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ ФІЛАТЕЛІСТІВ

Ню Йорк. — Заходами і коштом Союзу Українських Філателістів, вийшов ілюстрований журнал ч. 30 „Український Філателіст", з репродукціями багатьох і рідкісних грошевих знаків з часів Української Народної Республіки. Поміщено статті редактора того видання, проф. Л. Поповича, про українські гроші за УНР, д-ра О. Соколишина — про українські поштові значки, гроші, паспорти, відзнаки з часів УНР, К. Чумака — про пам'яткові відзнаки з приводу СКВУ та ін.

ХРОНІКА ТРЕНТОНУ

ПРЕЗИДЕНТ УНР в ТРЕНТОНІ. — Старанням місцевого Відділу Т-ва Прихильників УНР, 30-го грудня м.р. відбулася тут зустріч громадянства з п. Миколою Лівицьким — Президентом УНР в екзилі. Доповідь і вечеря мали відбутися в залі парохії св. Юрія Переможця, — вступ на обі частини зустрічі мав коштувати по 3.00 дол. від особи. На два дні перед імпрезою це рішення змінено, що викликало зайві непорозуміння, що й залишило свій посмак на цілій на швидку руку організований імпрезі. В залі парохії св. Юрія Переможця відбулася доповідь Гостя з Европи, а після цього слухачі на доповіді мусіли їхати три милі до американського ресторану на „бенкет", що коштував п'ять долярів. Все ж таки ці самі особи з-поміж трентонського громадянства, по половині католики й православні явилися на доповідь свойого Президента. На бенкеті було разом коло сотні осіб. Президент Лівицький виголосив доповідь з пам'яті, з патосом, як добрий промовець. Майже вся доповідь була присвячена СКВУ та справам, що були на СКВУ порушувані, які стали згодом декларативними рішеннями та які викликали, як вже знаємо, позитивні наслідки, про які й не снилося всякої масти мальконтентам. Частину промови присвятив він справам УНР та теперішньому положенню в Батьківщині. Дискусії після доповіді в залі не було. Не було її й під час, чи пак після бенкету, дармащо про це урочисто заявив секретар Т-ва Прихильників УНР інж. М. Тарасюк, що і був одним із організаторів цієї імпрези. У ресторані, після скромної вечері, вже інші, „всюди сущі і все знаючі" особи (головно жінки), почали викликувати до слова без попереднього порозуміння і згоди викликаних. Згадаємо декількох осіб, що виступали: п. Людмила Івченко, інж. Дмитро Кузик, інж. Сергій Захвалинський, о. протопрезвітер Филимон Кульчицький, д-р Зиновій Гіль, д-р Теодор Крупа, д-р Теодор Сендзік, мгр. Євген Гец, п. Іван Микитин, п. Василь Сердюк та мгр. Іван Костюк. Останній, викликаний до слова заразже на початку довгої черги вітальників, крім привітання Достойному Гостеві від очолюваного ним Відділу УККА та декількох конвенціонально - чемних і компліментарних слів, порушив м.ін. і справу СКВУ, про яку Доповідач говорив з таким ентузіязмом. Останні слова голови Відділу УККА, що наважився сказати правду, викликали очевидно порушення серед тих, які саме й діяли проти СКВУ або по крайній мірі пасивно не сприяли ні грошевій збірці ні всім заходам до участі в Маніфестації в Медізон Сквер Гарден, ні в самих нарадах СКВУ, ігноруючи, а то й агітуючи проти намагань Відділу УККА. Голова Відділу УККА потвердив свої слова документами, які були передані Президентові Лівицькому та які в свій час ще будуть подані до загального відома. Вся імпреза закінчилась мирно і побажаннями Нового і Щасливого Року, що саме в той час за новим календарем припадав, за що у своєму заключному слові подякував Микола Андрійович Лівицький, подавшись разом з учасниками цієї поспіхом зорганізованої імпрези, на заслужений спочинок.

ВІДЗНАЧЕННЯ ЗОЛОТИХ РОКОВИН у Трентоні пройшло цього року під враженням духу СКВУ, соборно. Як кожного року, Управа Відділу УККА, що має у своєму статуті відзначувати три рази до року національні свята (1-ше Листопада, 22-ге Січня та Шевченківські Дні) в неділю, 17-го грудня м.р. скликала сходини членів для обговорення спільного, соборного відзначення світлих Роковин Українського Народу. Яке ж було здивування членів Управи, а вслід за цим і всього громадянства Трентону й околиці, коли цієї самої неділі, 17-го грудня, на місцевому українському радіомовленні прочитано комунікат Т-ва Прихильників УНР, що на 28-го січня ц.р. „українська громада відзначатиме 50-ліття постання Української Держави у формі Української Народної Республіки".

Управа Відділу УККА не дала себе спровокувати. З доручення Управи голова Відділу мгр. Іван Костюк, почав переговори щоб спільно відзначити Золоті Роковини. Це йому вдалося. Зліплено „Громадський Комітет", в якого члени запрошено по одному із представників місцевих організацій і установ. І цей Комітет, точніше дві особи (голова Відділу УККА — мгр. Іван Костюк та секретар Т-ва Прих. УНР інж. Микола Тарасюк) почали заходи, які увінчалися наслідком бо не допущено до розбиття одного спільного відзначення. Треба було великого зусилля, такту й дипломатичних засобів, щоб перебороти ці всі митарства та не розхорітися на нервовий розстрій. І якщо спільне відзначення Золотих Роковин в нашому місті таки відбулося — то це треба зачислити на рахунок Божого Провидіння та виключно старань деяких членів Управи Відділу УККА з головою — мгром Іваном Костюком на чолі, що не далися спровокувати нічим та довели благородне діло до успішного кінця. І за це їм належиться подяка і признання.

ДОПОВІДЬ ГЕНЕРАЛА ПАВЛА ШАНДРУКА. Стараннями трентонського Відділу Українського Науково-Публіцистичного Інституту, головою якого є д-р Зиновій Гіль, а секретарем жертвенна громадська робітниця мгр. Дарія Кузик, в неділю 4-го лютого почесний громадянин нашого міста, генерал-полковник Павло Шандрук виголосив в залі парохії св. Юрія Переможця доповідь на тему ізраїльсько - арабської війни. Свою доповідь достойний доповідач ілюстрував тактичним шкіцом — картою фронтів в нещодавній „блискавичній війні" Ізраїлю проти арабів. У дискусії, що розвинулася після доповіді, забирали голос: д-р Богдан Корчмарик, інж. Дмитро Кузик, інж. Микола Тарасюк, мгр. Іван Костюк, о. протопрезвітер Филимон Кульчинський та інші. У дружній, часами й веселій дискусії на тему українсько-жидівських відносин та зокрема ізраїльсько - арабській війні проведено гарно дві години, при чому жертвенні пані Володимира Гіль і Анастазія Бойцун вгощали присутніх (понад 50 осіб) чаєм та солодким.

ЖОРСТОКІ СВІТАНКИ — найновіший фільм про українські визвольні змагання в останній світовій війні, про бої УПА з наїзниками України, що його випродукували власними засобами українські фільмові ентузіясти в Ошаві в Канаді — буде висвітлений в Трентоні в неділю, 24 березня в залі парохії Пресвятої Трійці, при 824 Аделяйн Стріт. В програмі є намічені два сеанси — один в 3-ій а другий в 7-ій годині вечора.

(юко)

ПЕРЕДАЛИ МЕМОРАНДУМ ДО СУДУ СВІТОВОЇ ОПІНІЇ

Вашингтон. — 17-ий Відділ ООЧСУ і Станиця ПАБНА — американських прихильників АБН, передали меморандум у справі злочинів комуністичної російської партії та російського комуністичного уряду супроти України і української культури. Меморандум був переданий 21 лютого на розгляд згаданого суду, бо запропоновані свідки від тих організацій не змогли виступити на суді, програма якого була заздалегідь встановлена. Представники Суду Світової Громадської Опінії повідомили, що вони беруть до уваги Меморандум і всі залучені матеріяли про злочинність Кремлю супроти України. В Меморандумі викладено в хронологічному порядку обвинувачення большевицької Росії, починаючи від військового вторгнення на територію незалежної української держави УНР у 1918 р., аж до найновіших таємних судів в Україні. Меморандум підписали полковник американської армії В. Рибак від ПАВНА і В. Масвський — керівник Відділу ООЧСУ в американській столиці.

Рочестер, Н. Й.

ВІДВІДИНИ ГОЛОВИ В.О УНРАДИ Д-РА АТАНАСА ФІГОЛЯ

В п'ятницю 22-го грудня 67 р. д-р А. Фіголь з Ню Йорку прилетів на рочестерський аеродром, де його зустріли: його сестра д-р М. Кознарська з своїм чоловіком М. Кознарським. Діловий Комітет влаштував зустріч голови В.О. УНРади того ж дня о годині 8-й вечора в українській козачій залі 831 Джосиф евеню з представниками організацій, які стоять на платформі Державного Центру УНРади.

На нараді з представниками, д-р А. Фіголь поінформував присутніх про працю і пляни Державного Центру, з окрема В.О. УНРади, інформував про перебіг Світового Конгресу Вільних Українців, про купівлю будинку УНРади, співпрацю і взаємовідношення між фракціями в складі УНРади.

Присутні давали запити, на що гість давав відповіді. Там усталили плян доповіді та прийняття в суботу 23-го грудня 67 о 5-й годині вечора.

В суботу, о 6-й год. член ділового комітету, він же й голова ОДВУ п. Любомир Білик представив присутнім голову В. О. УНРади д-ра А. Фіголя, якого присутні вітали бурхливими оплесками.

В несприятливу пору на залі Українсько - Американського Клюбу було коло сотні осіб.

Д-р А. Фіголь виголосив змістовну доповідь про працю, пляни на майбутнє, значення Державного центру УНР, його тяглість і легітимність.

Подавалися з місць запити, на які доповідач давав відповіді.

О год. 7.30 в горішній залі клюбу зібралися представники організацій і громадяни на прийняття голови В.О. УНРади.

За репрезентаційним столом зайняли місця: голова В. О. д-р А. Фіголь, парох греко-католицької церкви в и проф. о. Петро Чавс та члени Ділового Комітету. Пан М. Білон відкрив вечерю та запросив священика проф. о. Петра Чавса прочитати молитву.

Після молитви п Білон М. вітав д-ра А. Фіголя, побажав йому сили — витривалости в його безкомпромісовій праці за визволення нашого народу з тяжкого московського ярма. Пан Білон передав провід тостмайстрові п. мгрові Андрісві Стецеву.

Пан Стець, уміло вив'язуючись з свого обов'язку, представив представників організацій, які в своїх коротких виступах, щиро вітали голову В. О. УНР.

Після привітів присутні складали й декларували свої пожертви на потреби УНРади та сплачували національний податок 22 січня, що після імпрези Управа Т-ва Прихильників УНР 29 грудня переслала до Фінансового Комітету УНРади в сумі 431 дол. 50 цен., ще лишилося зібрати деклярованої на імпрезі 154 дол.

Заключне слово мав д-р А. Фіголь, який підкреслив, що лише при згоді і при доброй підтримці й жертвенності нашого суспільства, Державний Центр — УНРада і його В. О. зможуть виконати велике завдання визволення нашого народу з московської неволі.

На закінчення п. Білон подякував д-рові А. Фіголеві, що завітав до Рочестеру. Подякував о. парохові проф. Петрові Чавсові за присутність на прийнятті, всім представникам організацій, всім присутнім та жертводавцям, що жертвували й декларували гроші, що прибули на бенкет незважаючись на погану погоду.

Гучним співом „Не пора, не пора москалеві й ляхові служить" закінчили святочну вечерю.

М. В.

Філядельфія, Па.

ЖИВА ГАЗЕТА ВІДДІЛУ „САМОПОМІЧ"

Згідно з розробленим управою товариства „Самопоміч", зокрема ж його голови ред. М. Вайди пляном, відбулася 9-го лютого 68 о год. 8-ій веч. в домівці УСО „Тризуб" чергова „Жива газета", що в ній мав доповідь д-р Богдан Коваль з Ню Йорку на тему „Українська державність на фоні сучасности", а на місце запляновано доповіді радн. Дмитра Левчука на тему „Перспективи гетьманської ідеї" ізза його захворіння доповідь виголосив ред. Микола Пасіка.

У своїй доповіді д-р Б. Коваль, якого представив присутнім Михайло Дем'янчук, що виконував функції хворого голови ред. Вайди, прелєгент насвітлив усі три періоди нашої державности 1917 - 1921 років, піддаючи їх критичній оцінці. М. і зауважив доповідач і те, що наукове обслідування 50-річчя Української Державности не знайшло ще свого автора. Доповідач заторкнув деякі праці поміщені в „Альманасі" Свободи за 1967 рік та кинув багато цікавих та вартісних думок про наше недавнє минуле.

Ред. М. Пасіка насвітлив проблему атрактивности гетьманської ідеології серед української спільноти, підкреслюючи, що монархічна влада в минулому чергувалася з республіканською (подавав приклади зі старинної історії), і не можна українського гетьманського державного ладу вважати за віджилий чи перестарілий.

В дискусії, що її відкрив М. Дем'янчук, забирали голос д-р Олексишин, проф. Лев Шанковський та п. Ванчицький.

В заключному слові д-р Коваль давав відповіді дискутантам.

Присутніх на залі було коло 50 осіб.

М. Л.

Нью Йорк, Н. Й.

ЯЛИНКА — СВЯТО ДЛЯ МАЛИХ ДІТЕЙ

Цього року Ялинка відбулася в Укр. Народнім Домі у великій залі. Присутніх було коло 250 осіб — дітей та їхніх родичів. Гості були не лиш нюйоркці, але й з околиць. Діти прегарно виглядали. Маленькі дівчатка мов писанки пишалися у вишиваних суконках, а хлопці гордилися вишиваними сорочками й краватками.

Свято почалось сценкою „Своя Школа" Лесі Храплівої. Були теж індивідуальні виступи дітей з деклямаціями й танками. При кінці сценки відкрились два живі образи — Вертеп та Українська чумацька хата. Прийшли колядники з різдвяною звіздою.

Цю частину підготувала та опрацювала культурно-освітня референтка 83 відділ — пані Ніна Січинська.

Це лиш коротко подана програма. Можна б її описати в чудових кольорах, приємних не лиш для ока, але і для вуха та серця. Можна б описати поважну поставу малих артистів, їхні блискучі захвильовані оченята, пливкі рухи в танку та прегарну українську мову.

Свято Ялинки організоване з ціллю, щоб найменша дитина в своїй громаді пізнавала свої звичаї, чула свою мову; щоб від маленькости вона виробляла собі місце в суспільності, до якої вона належить. Так починається почуття приналежности, починається зародок національної індентичности.

Цьогорічну Ялинку організувала імпрезова референтка 83-го Відділу п-ні Орися Саляк. Вона не пожалувала ані часу ані праці на те, щоб Свято було успішне та забавне для дітей.

Після програми розпочалась забава. Діти танцювали, скакали, маширували та бавились під керівництвом членок Відділу. Під час гор батьки і діти часто відвідували буфет 83-го Відділу, славний з пишних домашніх печив. Буфет організований під проводом господарської референтки відділу п-ні Стефанії Савчук.

Марта Бачинська
пресова реф. 83-го відділу.

ВИСТАВКА КЕРАМІКИ С. РЕПИ

11 лютого в приміщеннях Колегії св. Андрея на кампусі Манітобського університету відбулася однодення виставка керамічних виробів мистця Степана Репи.

Влаштуванням виставки зайнявся Український Студентський Літерату р н и й Кружок при Манітобському університеті. Ініціяторкою і душею проєкту була Зоряна Гриценко.

Привітальне слово сказала голова Літературного Кружка Софійка Качор, а після цього офіційно відкрив виставку мистець Леонід Молодожанин (Л. Мол), член-співробітник Канадійськ о ї Королівської Академії Мистецтв. Мистець Л. Мол подав огляд історії й техніки керамічного виробництва в Україні, починаючи трипільським періодом, а кінчаючи спробами наших перших поселенців у Канаді (зокрема в околицях Гімлі, Манітоба) в ділянці ужиткового ганчарства. За його словами, будівельно - декоративної кераміки застосовувано і при будові Десятинної церкви в X-му ст. Великим технічним досягненням українських майстрів XI і XII ст. було „вміння застосувати в керамічному промислі чи виробництві — поливу, цебто глязуру, замість звичайного задимлення".

Щодо керамічних виробів С. Репи Л. Мол підкреслив велику відданість мистця цьому жанрові, зокрема його технічному аспектові. С. Репа, на його думку, зумів створити нові форми, різні комбінації поливу, що допомагає йому відкривати шлях до вияву свого творчого неспокою.

Виставка охоплювала 49 керамічних творів (з того 18 з останньої виставки в Шикаго), двох скульптур, рисунків і деяких картин.

Оформлення виставки робило приємне враження. Відвідало виставку 400 осіб українців і неукраїнців, в тому багато студентів Школи Красного Мистецтва Манітобського університету, як теж редактори місцевих українських газет.

Нюарк, Н. Дж.

ДВА СВЯТА — ОДНА ІМПРЕЗА

Рідна Школа при Українській Православній Церкві св. Вознесення відзначила 14-го січня 1968 р. однією імпрезою — два свята. Свято приходу св. Миколая і свято Різдва Христового з ялинкою. Два свята, календарно, с віддалені певним промежутком часу, проте краще було їх об'єднати. Сказав св. Миколай (К. Степовий), що несвоєчасно прибув до дітей святовознесенської парафії тому, що затримався в рідному краю в Україні, де затримали його насильницькі дії московського окупанта.

Свято відкрив голова батьківського Комітету Рідної Школи п. Гр. Омельченко, а провадив імпрезою директор Школи інж. Леонід Гусак.

Слово про значення цих свят в українському народі сказав настоятель церкви святого Вознесення о. прот. Микола Харіщак.

В різноманітній програмі, що її підготовила Рідна Школа за допомогою директора школи Л. Гусака, та вчителів: А. Федоренко, Н. Гончаренко, А. Гусак, І. Павленко, брали участь майже всі учні всіх 8 кляс.

В п'єсі „Ніч перед Різдвом" особливо гарно виведено „Святий Вечір" — третю дію з усіма нашими українськими звичаями та колядниками. В одноактівці „В лісі на ялинці" з мистецьким хистом і майстерністю виведені всі типи цікавої інсценізації, що своєю грою, костюмами і надзвичайно добрим виконанням співу, зачарували присутніх на залі, що заповнили церковну залю вщерть.

Крім цих двох постановок був ряд виступів: деклямації, пристосовані до св. Миколая, Різдвяних свят і ялинки. Смичкова оркестра в кількості 8-ох осіб, що два місяці тому зорганізована при Ю. ОДУМ-і під керівництвом п. Р. Венке, гарно відіграла дві колядки, а досвідчені акордеоністи П. Каневський і М. Омельченко добре виконали свою програму.

Церковний Хор під дир. п. П. Шкварка проспівав дві колядки, а святий Миколай роздав всім діточкам відповідні подарунки.

Імпреза пройшла з успіхом, за що вчителям, які підготовили її, декораторам, що зробили сцену, і мамам, що так гарно пошили строї, належиться подяка.

Батьки і гості не таїли свого захоплення виступом дітвори. Всі були задоволені і нагороджували молодих артистів рясними і довготривалими оплесками. Дітворі напевно цей вечір залишиться теж в пам'яті надовго.

К. Степовий

Клівленд, Огайо

СУМІВСЬКА ЯЛИНКА

Заходами двох Осередків СУМА ім Гетьмана Хмельницького в Клівленді і Осередку СУМА ім. Тараса Шевченка на Пармі та Материнських і Батьківських Комітетів згаданих Осередків СУМА 21-го січня відбулась сумівська ялинка.

Цьогорічну спільну ялинку сумівська молодь Клівленд - Парма влаштувала в авдиторії Католицької Парафії св. Йосафата (гайскул) на Пармі.

Офіційно ялинку відкрив голова Осередку СУМА з Парми Василь Кліщук, привітавши о. декана Андрія Улицького з парафії св. Йосафата та о. Бегіча з парафії св. Андрея. Також привітав сумівську молодь, їхніх родичів та гостей, які чисельно, коло 600 осіб загостили, та попросив о. декана Андрія Улицького, щоб поблагословив просфору і традиційні страви.

Святочне слово на ялинці виголосив мгр. Михайло Яремко, просфору і страви до столів розносили сумівки в сумівських строях та матері з Комітету з обидвох Осередків СУМА.

Мистецькою програмою керував мгр. Богдан Футей, голова Осередку СУМА з Клівленду. Промовляв мгр. Ст. Воленюк, голова Укр. Злучених Організацій, Відділу УККА.

Хор в числі 20 старших юнаків Осередку СУМА з Парми під керівництвом панни Зені Крук, яка пару років тому приїхала з України, скінчивши музичну школу в Україні. Хор виконав кілька колед. На тлі хору Роман Клос з роя „Лиси", що тим росом керує Виховник 1-го степеня Мирон Задойний, і Оксана Пукач з роя „Ромашки", яким керує Ірка Слівець, деклямували, виконали деклямацію - монтаж, що його оформила студентка - сумівка Оля Джуман.

Юнацтво Клівленського Осередку СУМА в постановці виховника 2-го степеня Василя Мудрака виконало сценку „Свят вечір у лісі" — проф. Володимира Радзикевича. Дісві особи у виконанню були: Дід мороз — Іван Коломиєць, Батько — Василь Мудрак, Ангел — Геня Кострик, Ніч — Оля Головка, Зірки — Міля Дідич, Юля Головка, Ірка Мудрак, Оксана Оліяр, Оленка Савчак і Ірка Шимечко. Зайчики — Владко Лішнянський, Юрко Сивий і Роман Шимечко.

Юначки виконавцями в ролях були з роя „Фіялки", що ним керує впорядниця 2-го степеня Оля Головка, а юнаки з роя „Орли", що ним керує впорядник 2-го степеня Микола Стадник.

Всіх юних виконавців хористок, декляматорів та аматорів сценки, публіка після кожної точки нагороджувала бурхливими оплесками. Після гостинного прийняття і мистецької частини відбулась забава з танцями, де молодь весело забавлялась, а родичі при столах у приятельській атмосфері гуторили з гостями з інших місцевостей: з Акрону, Кентону і Лорейну. Такі спільні імпрези дають корисні наслідки і додають більшої охоти до праці серед сумівської молоді.

Володимир Кметь

Аллентавн, Па.

ООД ВІДБУЛА ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

18-го лютого в Клюбі св. Франсіска, о год. 3-ій по полудні зібралися громадно члени 21-го Відділу Організації Оборони Лемківщини, щоб відбути річні Загальні Збори Лігай-Велійської околиці.

Збори відкрив уступаючий голова п. Іван Ковальський, подаючи членам до відома текст денного порядку. Він попросив присутніх вибрати Президію Зборів. По короткій виміні думок через аклямацію увійшли до Президії слідуючі особи: п. Василь Гелетканич — председник, Іван Вокрін заст., п. Любомир Гентіш — секретар.

Голова Президії п. Василь Гелетканич на вступі під оплески привітав почесних гостей п. інж. Йосифа Клисяка як голову „Об'єднання Прих. УНР.", п. Михайла Голеця, від „Провидіння", та пані Стефанію Голец від Орг. Золотого Хреста Відд. в Аллентавні. Після того Загальні Збори попросили громадсько - політичного діяча п. інж. Клисяка до президіяльного стола.

Збори проходили речево. Уступаючий голова на підставі протокольної і касової книжок подав до відома Загальним Зборам про ті досягнення, що їх уступаюча Управа Організації провела, а саме: у нашому відд. відбулася 27 травня 1967 сьома зустріч лемків Америки і Канади; відбуто кілька вечерниць. Тут слід зазначити, що жертвенність братів лемків для нашої Організації дала дол. 3,501.53, з чого на добродійні цілі видано 1,810.66 дол., а нетто передасмо новій Управі 1,690.87 дол.

По звітах Контрольна Комісія уділила абсолюторію уступаючій Управі, що прийнято через аклямацію. Загальні Збори вибрали нову Управу, до якої увійшли через аклямацію: Василь Гелетканич — голова, п. Петро Гентіш — заст. гол., п. Любомир Гентіш — секретар, п. Іван Вокрін — скарбник, п-і Ольга Гелетканич — орган. рефер., п. Іван Ковальський — кольпортер, п-і Анна Вокрін — культ. освіт. реф. До Контрольної Комісії увійшли: п-і Анна Гентіш — голова, п-і Наталка Баранчак — зас. гол., п-і Марія Тернавська — члену. Збори закінчено співом „Не пора, не пора".

Іван Вокрін

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ВІДНАЙШЛИ ЗАБУТУ МОГИЛУ ПОЕТА ІВАНА МАНЖУРИ

Про могилу померлого в 1893 р. в Дніпропетровському, тоді Катеринославі, українського поета і фольклориста Івана Манжури ніхто не дбав впродовж понад 50 років, і так вона зникла з лиця землі. „Літературна Україна" з 20 лютого опублікувала вістку, що два місцеві журналісти заповзялись віднайти місце поховання поета. „Вони по крихті збирали все, що стосувалося Івана Манжури, зустрічались із старожилами, консультувалися з місцевими краєзнавцями, інженерами - топографами. Нарешті, після тривалих пошуків їм пощастило віднайти місце поховання поета. Це — південно-східна частина сучасного Севастопольського парку. Нещодавно на клопотання громадськості Дніпропетровський міськвиконком ухвалив постанову про увічнення пам'яті Івана Манжури. На місці його поховання буде встановлено гранітну полірована плиту й погруддя, а середній школі № 10 надано його ім'я."

СТУРБОВАНІ ЗЛОЧИННИМИ ВИСТУПАМИ НЕПОВНОЛІТНІХ

Так зв. „Рада міністрів УСРР", на чолі з першим заступником голови, кегебістом Семичастним, обговорила 1 березня в Києві „справу неповнолітніх" злочинців. „Радянська Україна" з 2 березня сповіщала, що трапляються часті випадки, „коли підлітки порушують правила соціялістичного співжиття. Це пояснюється тим, що на деяких підприємствах і будовах, в окремих школах, технікумах і професійно-технічних училищах не приділяється належної уваги вихованню підростаючого покоління"... Крім багатьох інших причин, включно з арештами батьків, треба було б вказати на головну: піонерія та комсомол займаються політичною індоктринацією дітей і молоді, замість сприяти їх вихованню.

ПЕРЕДОВЕ ХАРЧУВАННЯ

„Радянська Україна" з 27 лютого посвідчила про наступні часті випадки, замовчуючи, що в суботу й неділю багато самотніх робітників взагалі не мають змоги з'їсти обіду, бо в ресторанах страва надто дорога: „Ми стикаємося з повною байдужістю керівників промислових підприємств до питань громадського харчування людей. На черкаському заводі „Фотоприлад", наприклад, працюють сотні людей, а їдальні там немає зовсім. Таке ж становище на Вінницькій фабриці пошиття й ремонту одягу, на Миколаївському комбінаті будівельних матеріялів і ряді інших підприємств. Загалом по республіці ще 260 з лишком фабрик та заводів, де працюють чималі колектити, не мають їдалень. Подекуди вони такі тісні, що існують, так би мовити, суто символічно". Йдеться, очевидно, не про ресторани для закорд. туристів, а про „своє харчування".

ЗГАДУЮТЬ ПРО РОЗСТРІЛЯНОГО ОЛЕКСУ ВЛИЗЬКА

„Все краще в Олекси Влизька було попереду. Він пішов із життя у двадцять шість". Так розпочинається замітка в „Літературній Україні" з 20 лютого про розстріляного українського поета-романтика і патріота Олексу Влизька, з нагоди 60-річчя з дня народження. В газеті надрукували три вірші О. Влизька, але нічого не сказали читачам, чому і за яких обставин він „пішов із життя у двадцять шість" років.

ЖАРТИ, ВІД ЯКИХ МОЖНА ЗАТРУТИТИСЬ

Київський „Перець" з січня повідомив: „Секретом вічної молодості оволоділи керівники двох промислових підприємств — Київського вітамінного заводу і Краснопільського (Сумівської області) райхарчокомбіната у. Телеграфне агенство Перця про цю новину довідалося з вірогідних джерел — з упаковки цієї продукції. Чорним по білому на ній виведено, що строк зберігання кукурудзяних паличок Краснопільського харчокомбінату — 2 місяці, а київських вітамінів — 6 місяців. Однак, ніде і словом не згадується про те, коли їх було випущено в світ". Журнал не подав, що залежані ліки — це отрута, часом і смертельна.

ПЕРЕД РІЧНИЦЕЮ М. ГОРЬКОГО

Совєтська київська преса не втомлюється нагадувати читачам, що в кінці березня треба відзначити 100-річчя з дня народження російського письменника Максима Горького, який називав українську мову „нарєчієм" і за Сталіна кинув криваве гасло, що коли ворог не здається, то „его уничтожают". В УССР навіть по селах мусять влаштувати фотовиставки, виставки книжок М. Горького, художні читання його творів і т. п. Товариство „Знання" в Києві випустило книжку „Горький і Україна", театри ставлять його п'єси, хоча вони не мають жодного відношення до України ні сюжетом, ні тематикою. Твори М. Горького, котрий їздив по Сибірі і „не бачив" там кацетів, мусять вивчати і хвалити навіть піонери.

В УКРАЇНІ ВОРОГ ПЕРЕВОДИТЬ БЕЗПОЩАДНУ РУСИФІКАЦІЮ, НИЩИТЬ УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ, ПЕРЕСЛІДУЄ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ. В АМЕРИЦІ ГАРВАРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ДАЄ НЕБУВАЛІ МОЖЛИВОСТІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ ТА ВІЛЬНОЇ, ТВОРЧОЇ ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ, ЯКЩО ВИКОНАЄМО НАШЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І ДО ВЕРЕСНЯ Ц. Р. ЗБЕРЕМО 330,000 ДОЛЯРІВ. ЖЕРТВУЙМО ЩЕДРО, ЖЕРТВУЙМО НЕГАЙНО!

ЧЕКИ ВИСТАВЛЯТИ І ПЕРЕСИЛАТИ:

Ukrainian Studies Chair Fund

302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ в ОЗОН ПАРКУ, Н. И.

запрошує все Українське Громадянство Озон Парку і околиці на

ШЕВЧЕНКІВСЬКУ АКАДЕМІЮ

що відбудеться

в неділю, 17 березня 1968 р.

в ПАРОХІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ ХРАМУ ПОКРОВА БОЖОЇ МАТЕРІ

при 97-ій Евню і 87-ій вулиці

о год. 4-ій по пол.

Вступ за добровільними датками.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЙСЬКОВО-ІСТОРИЧНИЙ ІНСТИТУТ при НТШ

Четверта Наукова Конференція

для відзначення

50-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

відбудеться в суботу, 16-го березня 1968 року в годині 5-ій веч. в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вул. в Ню Йорку.

Доповідь виголосить д-р СТЕПАН РІПЕЦЬКИЙ на тему: **Збройна боротьба України в 1917-1918 роках — в світлі нової совєтської історіографії".**

Вхід вільний!

Примітка: Ця Конференція мала відбутися дня 17 лютого 1968 року, але її з незалежних від Інституту причин, відложено на день 16 березня 1968 р.

Дирекція Українського Військово-Історичного Інституту при НТШ

Увага! Ню Йорк і околиця!

УКРАЇНСЬКИЙ КОЛЬОРОВИЙ ЗВУКОВИЙ ФІЛЬМ

ЖОРСТОКІ СВІТАНКИ

буде висвітлений

НЮ ЙОРК, Український Народний Дім, 140 2-га Евеню — год. 7-ма веч., **ВІВТОРОК**, 12-го і **СЕРЕДА**, 13-го **БЕРЕЗНЯ**.

ЙОНКЕРС, ЧЕТВЕР, 14-го **БЕРЕЗНЯ — ST. NICHOLAS HALL**, 62 Ash St., Yonkers, N. Y.

БРУКЛИН, П'ЯТНИЦЯ, 15-го **БЕРЕЗНЯ — УНДім**, 218 Grand St., год. 7-ма веч.

ДЖЕРЗІ СИТІ, СУБОТА і НЕДІЛЯ, 16 і 17-го **БЕРЕЗНЯ**, по 2 сеанси, год. 2-га і 7-ма веч. **УНДім**, Fleet St., Jersey City, N.J.

Запрошується Громадянство оглянути цей чудовий фільм.

Для молоді — знижені ціни.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ СЕКЦІЇ

Доповідь д-ра ЯКОВА ГУРСЬКОГО (професора Сиракюзького Університету): **Деякі проблеми болгарської граматики, ортоепії і правопису.**

Засідання відбудеться в суботу, 16-го березня 1968 року, о 6-ій год. 30 хв. веч. в будинку Академії: 206 Вест. 100 вул., Ню Йорк, Н. И.

ДРУГЕ ВИДАННЯ — НОВИНА

ВАСИЛЬ БАРКА:

ЖОВТИЙ КНЯЗЬ

(ПОВІСТЬ)

Стор. 211. Ціна $3.00

"SVOBODA", 81-83 Grand St., JERSEY CITY, N.J. 07303

„ВОЛОСОЖАР", ч. 3-4

Вийшов друком „ВОЛОСОЖАР" чч. 2-3-4 (твори О. Рання, М. Щербака, А. О-ла, Манила, Онуфрієнка; листи до редакції А. Галана, Чапленка, Дончука, Гайдарівського, С. Підкови та ін.). Річна передплата $2.00, на півроку 1 дол.

Адреса:

Wolosozar, P.O. Box 472 Vineland, N.J., USA 08360

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВІДДІЛ ПАССЕЙК - КЛІФТОН, Н. Дж.

— влаштовує —

в неділю, 17-го березня 1968 року о год. 6-ій веч.

в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ, при 240 Говп Евеню в Пассейку

ШЕВЧЕНКІВСЬКУ АКАДЕМІЮ

У ПРОГРАМІ:

Святочну промову виголосить ..... проф. М. ЧИРОВСЬКИЙ

В МИСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ візьмуть участь: Мішаний хор „БОЯН" — дир. Я. КОСТИШИН, ПЛАСТ. СУМА, п-ні Г. БУЛА — деклямація і вокальний октет в супроводі фортепіяну — дир. С. ФАРМІГА.

До участи запрошуємо все Українське Громадянство Пассейку і округи.

МИСТЕЦЬКА ҐАЛЕРІЯ

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТІЦІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ

відкрита —

в п'ятницю від 5:30-8 год. веч., в суботи і неділі від 12-6 год. веч.

149 2-га ЕВЕНЮ в НЮ ЙОРКУ

ВЕЛИКИЙ ВИБІР КРАЩИХ ТВОРІВ ВИЗНАЧНИХ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ

ПО ПОМІРКОВАНИХ ЦІНАХ.

Купуючи в Ґалерії ОМУА, піддержуєте українську мистецьку організацію.

Філядельфія, Па.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ 22-го СІЧНЯ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА

Академія для відзначення 50-річчя Української Національної Революції відбулась в українській громаді м. Філядельфії 21-го січня 1968 р. Але більша частина парафіян православної Катедри св. Володимира, що складаються переважно із старої української еміграції та англомовної молоді, не бере участи в українському національно-громадському житті. Вони є активними лише в церковному житті. Для них настоятель митрат о. С. Біляк організував 28-го січня в катедральній залі Академію для відзначення 50-річчя Української Національної Революції з такою програмою: 1) Американський національний гимн, 2) Спеціяльно відчитана молитва о. С. Біляком, 3) Виступ катедрального хору під дириг. проф. П. Куриленка, 4) Доповідь голови Церковного Уряду п. И. Подгурського по-англійськи, 5) Доповідь о. С. Біляка по-українськи, 6) Відчитання IV Універсалу п. В. Волковим, 7) Виступи танцювального гуртка під проводом п. М. Бойчука, 8) Деклямації учнів парафіяльної школи українознавства, 9) Деклямації пан Л. Головаш і 10) Виступи мандолінової оркестри під керівництвом п-ни М. Велен. Закінчилась Академія співами: „Воже Великий" та українського національного гимну.

Вся мистецька програма Академії була добре виконана парафіяльною молоддю, яка виявляла свою любов до української Церкви, до української пісні, до українських танків та до історичних культурно-релігійних традицій.

Велике враження на слухачів зробили добре виголошені доповіді митрата о. С. Біляка та п. И. Подгурського. Перед слухачами відкривались радісні і сумні обставини визвольної боротьби українського народу з російськими білими і червоними імперіялістами, що поневолили Україну, знищили українську Церкву та ведуть свою розкладову діяльність і серед української еміграції.

Перед українським громадянством у багатьох українських парафіях стоїть проблема англомовної української молоді, яка не бере участи в українському національно-громадському житті, але належить до Української Церкви. Що треба зробити, щоб зберегти цю молодь для української Церкви і для української громади ?

Досвід показує, що цю українську англомовну молодь можна заактивізувати за допомогою Церкви, якщо наші парохи будуть ознайомлювати її з визвольною боротьбою українського народу та вести при Церкві активну релігійну і українську національну працю, згідно з вказівками наших духовних провідників на І-му Світовому Конгресі Вільних Українців.

Т. Т.

ДО СПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАТУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Христовій. Тоді Патріярхат не був би театральним жестом, до чого ми в останніх часах масмо особливу слабість, а органічним наслідком духовного зростання. Це — перше.

Друге випливає з першого: найвищий час позбутися противної звички самопохвал та шукання скалочки в оці брата з безглуздим, упертим обвинуваченням воріженьків у всьому.

Трете: час почати звикати важливі справи робити поважно і солідно, і відповідно до цього готовитися.

Коли б таке наставлення опанувало наші серця, то дорога до Патріярхату була б проста і коротка, і дано було б нам здійснення багатьох наших мрій та прагнень. Позникали б штучні та безглузді поділи, не було б місця на жадні вибрики, розвіявся б конфуз, що постав у нас від переплутання Божого з людським, вічного з дочасним, реального з видуманим тощо.

До одинокого висновку приводять роздумування над зачепленим питанням: нам треба вперто й послідовно шукати найперше Царства Небесного та правди Його, а все інше нам дасться. Навіть якщо буде це у формі логічних і послідовних наслідків.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149 2-ге

З Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 15 ц. м. виголосить там доповідь Лев Орлигора на тему: „Мистецтво й духове життя Трипільської доби — праісторії України". Початок о год. 8 веч.

На пам'ятник Т. Шевченкові в Аргентині

Внизу подаємо список осіб з Клівленду, Огайо, які дали свої пожертво на побудову пам'ятника Шевченкові в Буенос Айресі.

Прочитавши в „Свободі" про те, що треба давати пожертви на пам'ятник, нас троє колег вирішили скласти по десятці і відіслати до Аргентини. Але пізніше нам прийшло на думку зробити список і з ним обійти наших ближчих товаришів та знайомих, що ми і зробили. По двох тижнях різних клопотів, ми разом назбирали сто тринадцять долярів, виробили чек, і відіслали його на одну з адрес, яка подавалася в „Свободі". Кооператива де Кредіто Лімітада „Ренацімієнто", Маза 144, Буенос Айрес, Аргентіна.

Список:

$ 25. — Інж. Богдан Чопко; по $ 10. — Інж. Ілько Войтина, мгр. Олександер Стовба, інж. Віктор Лютий, Олесь Верхівський і На спомин Д.С. Виноградської з Полтавщини. По $ 5.— мгр. Іван Норка, Маруся та Ол. Адамовичі, Василь Ільчишин, Федір Райца. По $ 3.— Йосип Побивайло, Микола Супруненко, Теодор Гатлан. По $ 2.— інж. Юрко Капустянський, Пантелей Галат, Корній Галат і Роман Чучкевич, і $1: Василь Стефанюк. **Разом: $ 113.00.**

Мгр Ол. Стовба

Болючи невідкладною втратою всім нам Дорогого й Незабутнього

інж. Ярослава Раковського

на Наукове Товариство Шевченка в Сарселі, Франція зложили:

по дол. 25.00 — д-р М. Коларянський, д-р В. Пасічняк, Ярема Попель, Юрко Попель.

по дол. 20.00 — інж. В. і А. Сатурські.

по дол. 15.00 — Адріян Галаревич.

по дол. 10.00 — мгр. К. Вачинський, Н. Будзіцька, мгр. Я. Говикович, М. Гірняк, інж. І. Комарянський, д-р Кучменда, мгр. Кришталович, мгр. І. Д. Микита, інж. В. І. Пік, В. Паньків, Ігор Раковський, Ярополк Раковський, Б. Стрийський, інж. Сидір, інж. М. Стефанів, О. Топорович, інж. Трещьовський, інж. Хроновят, мгр. Р. Цегельський та Відділ Т-ва Українських Інженерів у Клівленді.

по дол. 5.00 — інж. Волинець, інж. Р. Воробкевич, д-р Микола й Марія Грушкевичі, інж. Р. Грабець, д-р Л. Дубас, мец. Зварун, мгр. М. Іваницин, мец. М. Топорович, д-р О. Фединський та д-р Д. Шевчук.

Мгр. М. Савчак М. дол. 3.00 та п. О. Чапельська дол. 1.00.

Разом долярів 389.00.

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. о. Совітника ВОЛОДИМИРА ПИЛИПЦЯ

щирого нашого Приятеля — складають 15.00 долярів на цілі НТШ в ЗДА

Марія і Роман КОБРИНСЬКІ

Ню Йорк, Н. И.

Замість квітів на свіжі могили

бл. п. мгр. БОГДАНА ГАРАСИМОВИЧА
бл. п. о. МИКОЛИ ЗБИРА
бл. п. ЛІДІЇ ПРОКОПОВИЧ
бл. п. ІРИНИ МАЗУР

складаємо 20.00 долярів на цілі Українського Католицького Університету у Римі.

СЛУЖБА БОЖА за душі бл. п. Покійників буде відправлена у Римі.

Горем прибитим Родинам, нашим Друзям Хористам, складаємо наші найглибші співчуття.

УПРАВА СПІВОЧОГО Т-ВА „КОБЗАР" у Філядельфії, Па.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. о. МИКОЛИ ЗБИРА

МГР. ФІЛОСОФІЇ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в Церкві св. о. МИКОЛАЯ в Філядельфії, Па. і в Українській Католицькій Катедрі в Торонті

в дні 12-го березня 1968 р.

о год. 9-ій

ТОВАРИШІ

Хочете знати, як жевріла іскра української свідомости в другій половині минулого віку ! Державу, — то читайте: як народжувалася та сила яка збудувала Українську

ЄВГЕНА ЧИКАЛЕНКА

„СПОГАДИ"

Цю велику на 504 стор. книжку, читається немов цікаву повість.

Ціна тільки $8.50

Замовляти в:

SVOBODA

„ВОЛОСОЖАР", ч. 3-4

Вийшов друком „ВОЛОСОЖАР" чч. 2-3-4 (твори О. Рання, М. Щербака, А. О-ла, Манила, Онуфрієнка; листи до редакції А. Галана, Чапленка, Дончука, Гайдарівського, С. Підкови та ін.). Річна передплата $2.00, на півроку 1 дол.

Адреса:

Wolosozar, P.O. Box 472 Vineland, N.J., USA 08360

З великим смутком повідомляємо наших Приятелів і Знайомих, що 10-го березня 1968 року спочив у Бозі наш Найдорожчий **БАТЬКО і ДІДУСЬ**

бл. п.

Митрат СЕРГІЙ ЛІБАЦЬКИЙ

народж. в Хвощівці, 6-го вересня 1892 року.

ПОХОРОН відбудеться 12-го березня 1968 року в Сиракюзах, Н. И.

РОДИНА

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 1-го березня 1968 року після довгої недуги упокоїлася в Бозі

бл. п. ВІРА ОЛЕКСАНДРІВНА СТАСЕНКО

вдова по бл. п. полк. Іванові Стасенко, народжена 14. IX. 1894 року в Смілі на Україні.

ПОХОРОН відбувся 5-го березня 1968 р. з православної церкви св. Николая в Бофало, Н. И. Тлінні Останки спочили на Українському Цвинтарі в Бавид Бруку, Н. Дж., біля могили її Покійного Чоловіка.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

ДРУЗІ ПОКІЙНОЇ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у Вашингтоні, Д. К., дня 6-го березня 1968 р. відійшов у Вічність, після довгої та важкої недуги, заосмотрений Найсвятішими Тайнами

о. Володимир Пилипець

нар. 1902 р. в Скалаті, Україна, парох в Ст. Клер, Па.

ПАРАСТАС відбудеться в четвер, 14-го березня п. р. о год. 8:30 веч. в Українській Катол. Церкві Пресв. Родини у Вашингтоні, Д. К. (4817 Bladgen Ave. N.W.).

Початок похоронних відправ у п'ятницю, 15-го березня 1968 р. о год. 7:30 веч.

СВЯТА ЛІТУРГІЯ і закінчення Срібських похоронів — в суботу, 16-го березня 1968 р. о год. 8:30 ранку, після яких, Його Тлінні Останки будуть перевезені — згідно з волею Покійного, — на Український Цвинтар в Бавид Бруку, Н. Дж.

Запечатання гробу о год. 4-ій по пол.

•

Замість квітів, просимо про Святі Літургії за спокій Душі Покійного, або про пожертви на Український Католицький Університет у Римі.

В глибокому смутку:

СОНЯ, МИРОН, НЕСТОР — діти
ПЕТРО КРУЛЬ — зять
ПАТРИЦІЯ і ВІРА — невістки
ВОЛОДЯ, ІВАСЬ, ОРИСЯ, РОМЧИК, АДЬО і ЛЕВЧИК — внуки

З болем повідомляємо усіх колишніх Вояків, Приятелів, Знайомих та усе Громадянство, що дня 6-го березня 1968 року у шпиталі у Вашингтоні, Д.К. помер по важкій недузі на 67-му році життя

сл. п. Отець Канонік

Володимир Пилипець

Хорунжий-пільот УГА, сотник Технічного Куреня VI Січової Стрілецької Дивізії Армії УНР, учасник Визвольної Боротьби.

Після Парастасу і похоронних відправ у Католицькій Українській Церкві у Вашингтоні, Д.К., 14-го березня о год. 8:30 вечора і 15-го березня 1968 року о год. 7:30 веч., Тлінні Останки будуть перевезені у суботу, 16-го березня 1968 року на цвинтар в С. Бавид Бруку, Н. Дж. і там будуть поховані о год. 4-ій по полудні.

•

Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СТРІЛЬЦІ, ПІДСТАРШИНИ і СТАРШИНИ VI СІЧОВОЇ СТРІЛЕЦЬКОЇ ДИВІЗІЇ АРМІЇ УНР

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в неділю, 10-го березня 1968 року упокоївся в Бозі по тяжкій і довгій недузі на 78-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п.

Володимир Наливайко

б. адвокат в Зборові і Поморянах.

ПАНАХИДА у вівторок і середу, 12-го і 13-го березня 1968 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні H. S. Hines при 2901 14-ій вул. N.W. у Вашингтоні, Д. К.

ПОХОРОН в четвер, 14-го березня 1968 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до Української Католицької Церкви Пресв. Родини у Вашингтоні, а відтак на цвинтар Мт. Олівет.

Горем прибиті:

ЮЛІЯ — дружина
БОГДАННА — донька з чоловіком ЯРОСЛАВОМ ГЕЛЕТОЮ
МИРОН — син з дружиною АДОЮ
ІРЕНА й АНДРІЙ — внуки
Ближча та дальша Родина в Америці, Польщі і на Рідних Землях

Праця
MALE

FOREMAN
Warehouse Foreman
2nd Shift

Excellent career opportunity for an individual with an interest in warehousing and customer service, to manage 2nd shift warehousing operations.

The successful candidate will have 1-3 years supervisory experience and potential for promotion to other management positions.

This is a challenging spot coupled with a good salary and excellent company benefits.

Send resume to or call for appointment with:

ROGER L. GERARD
General Electric
Firing Device Department
95 Hathaway Street
Providence, R.I.
An equal opportunity employer

Programmer

Expanding business Systems Operations has an outstanding opportunity for a programmer to work with key management personnel in developing information systems, utilization of new and modern computer facilities. The successful candidate should have one to three years programming experience. College degree and experience with GE computers helpfull but not necessary.
Excellent salary, company benefits and working conditions are offered.
Please send resume including salary requirements to:

ROGER L. GERARD
General Electric
Wiring Device Department
95 Hathaway Street
Providence, R.I.

MANUFACTURING
Methods-Time Studies Analyst

Outstanding career opportunity for a man experienced with Methods and Time Standards. Work Sampling and Factory Planning.
Excellent Salary, Company Benefits and Working Conditions.
Send resume and salary requirements to:

General Electric
ROGER L. GERARD
Wiring Device Department
95 Hathaway Street
Providence, R.I.

MANUFACTURING PROCESS ENGINEER
Outstanding career opportunity for M.E., E.E., or I.E. with 1 to 3 years manufacturing - engineering experience. Must possess a sound working knowledge of process, equipment and tooling.
This is a challenging assignment coupled with excellent salary, benefits and working conditions.
Please send resume to:
BOX J-3
87 Weybosset (Rm 418)
Providence, R.I.

MECHANIC
Power Press. Collapsible tubes and cans. Excellent opportunity for right man. will also consider individual with mechanical experience on similar type of equipment. Top wages, overtime, all benefits, steady employment. Call (201) 926-1100.

МЕХАНИКИ
Механіки машин до шиття, з досвідом або навчимо. Постійна праця круглий рік.
Peter Freund Knitting Mills
5625 Kennedy Blvd
North Bergen, N.J.

ДОСВІДЧЕНИЙ
WAXER PORTER
від 5 п. п. — 1-ої ранку.
Тел.: 944-4169
між 10 і 5 по пол. в будні
Beaver House & Window Cleaning Co.
79 Wall St. N.Y.C. 10005

OPERATORS
Lathe and Milling Machine
Excellent working conditions. High earnings, insurances.
Inteletron, Inc.
203 Brookdale Street
Maywood, N.J. (201) 488-8633

МУЖЧИНИ
Мусять мати досвід при Plaster casting and mold making у роботі. Постійна праця, добра платня. Телефонувати між 10 AM — 3 PM.
ST 4-3526, N.Y.

MALE
Paterson, N.J.

FIRM REQUIRES
M E N
ON
ROTATING 3 SHIFTS. EXP'D IN DYE PLANT CHEMICALS. WORKING AROUND HIGH PRESSURE STEAM. MUST BE RELIABLE & CONCIENTIOUS.

WE ARE WILLING TO TRAIN.

ALL BENEFITS. MUST JOIN UNION AFTER 30 DAYS. TOP WAGES.

Yeast Products, Inc.
455 — 5th Avenue
PATERSON, N.J.
Call: Mr. MANN
at 278-5900

An equal opportunity employer.

1st CLASS MECHANIC
Experienced only. Excellent pay, plus all benefits, including sick pay. Call or apply in person to:
Mr. Gene Memoly
Service Manager
MEMOLY MOTORS
Richmond Terrace at Jewett Ave., Staten Island, N.Y.
(212) 442-8903

TRUCK & FORK LIFT MECHANICS
Heavy duty. Must have tools. Nationally known Company. All benefits. Permanent. Maspeth location.
457-2666. Ask for Mr. ROCCO

Праця
FEMALE

ОПЕРЕПТОРКИ
Досвід при суконках, добра платня, постійна праця круглий рік.
Jay-Cee Dress Co.
54 Canal St. (Orchard St.)
F train to East Bdway
WA 5-5139

Lexington Hotel
пошукує СТАРШУ ЖІНКУ до помочі постійно або тимчасово. Звичайна, хатня робота. Ніякого досвіду або рекоменд. не вимагаємо. Просимо писати:
Lexington Hotel
Lexington, N.Y. 12452
Green County
або тел. 518 989-9797

WOMEN SEWERS WANTED
Work at home doing simple sewing. We supply materials and pay shipping both ways. Good rate of pay. Piece work.
Write: Dept. D.
Jamster Industries, Inc.
100 Ashman
Sault Ste. Marie, Mich. 49783

OPERATORS
On ladies robes & shifts. Also zipper setters, pinker stitches.
Antaky Co.
351 Jay Street Brooklyn, N.Y.
(Boro Hall) TR 5-9224

WOMEN 30 to 45
To assemble small parts. Good pay, vacation, many benefits. Pleasant working conditions. Steady work. Hours 7:30 to 4:00. Starting Rate $1.75. Increases come fast. Apply for interview — DA 9-9611.

Nurses
RN's — Days. LPN's — full time evenings. 3:30 — 11:30. Top salaries. Also LPN's full time. Fringe benefits (good). Nursing home in the Bronx.
(212) 549-1203, Ext. 12

Праця
MALE & FEMALE

REWEAVER — DAMAGES
Excellent opportunity for person looking to better himself or herself. Permanent job.
Call MU 3-8954, N.Y.

ДОСВІДЧЕНІ
ОПЕРЕНТОРИ, -КИ
при Singer машинах. Чоловіки або жінки. Mens trousers. Добра платня.
PICCIRILLO PANTS
817 Broadway N.Y.C.

ОПЕРЕНТОРКИ
Машини до шиття. Повний час або кілька годин. Singer машини. Поодинока голка. Приємні умовини праці.
Crown Juvenile Products Inc.
71 Balsdell Rd.
Orangeburg, N.Y. 914 359-4500
Ask for Mr. Greenberg

КНИЖКА ЛІТЕРАТУРНИХ ЕСЕЇВ
ОСТАПА ТАРНАВСЬКОГО
„ТУГА ЗА МІТОМ"
вийшла друком у Видавництві „КЛЮЧІ", у мистецькому оформленні ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО
Замовляти її можна за надісланням суми $3.50 на адресу:
"SVOBODA", P.O.Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

На ту саму адресу можна висилати замовлення на есей Остапа Тарнавського про модерну поезію п. н. „Подорож поза відоме", що вийшов окремою брошурою як відбитка з літературного місячника „Сучасність". Ціна 50 центів.

3-НАУКОВИХ КОНФЕРЕНЦІЙ УВАН у ЗДА

АСИМІЛЯЦІЯ І ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ

Д-р Богдан Цимбалістий доповідав на науковому засіданні Філософічної секції УВАН у ЗСА 17 грудня 1967 року про асиміляцію і проблему національного виховання української молоді в Америці. Доповідач, психолог за фахом з досвідом практичної праці серед молоді, порушив одну з найактуальніших проблем української еміграції, висвітливши її на тлі сучасної соціології і накресливши шляхи до її розв'язання.

Доповідач ствердив, що проблеми української молоді притягають увагу українського громадянства, але дискусії про молодь в українській пресі не мають наукового характеру, нема наслідків досліджень, статистики, наприклад, нема даних про те, скільки молоді відійшло від українства, скільки вживає української мови, тощо. Проте в пресі забагато суб'єктивних узагальнень, моралізаторства, дрібничковости і брак ясности у виховних цілях і методах.

Проблема виховання молоді — це одна з найтяжчих проблем людства. Конфлікт поколінь — загальнолюдське явище. На протязі всієї історії молодь бунтувалась і утворювала власні норми. В умовах еміграції проблема ще ускладнюється. Д-р Цимбалістий з'ясував впливи американського оточення на спосіб думання і вдачу українського молодого покоління. Зокрема він підкреслив, що ці впливи не лише негативні, як то часто думають в українських колах. Навпаки, українська молодь в Америці психічно здорова, позбавлена неврози опресії, перечулености, комплексу меншевартости; вона має здорове почуття гумору в підході до деяких явищ українського еміграційного життя, уміє думати справжньо по-демократичному. Як приклад, доповідач згадав, як на зборах української студентської громади, виступали кандидати на голову із своїми програмами.

Доповідач насвітлив зміни в українському молодому поколінні згідно з поглядами американського соціолога М. Гордона про різні ступені асиміляції аж до повної асиміляції, найбільше через подружжя. Але хоч українська молодь асимілюється психологічно - поведінково, вона зберігає свою ідентифікацію з українством. На цьому етапі вона може залишитись дуже довго і до того треба докласти всіх зусиль. Визнаючи, що молодь психологічно інша від батьків, удасться легше утримати її при українстві.

В кінці доповіді д-р Цимбалістий звернув увагу на потребу виховувати молодь не на споминах про минулі невдачі, виключаючи жаль до українців і їх недолю, а навпаки, виховувати у свідомості наших осягів та здобутків. Треба плекати національну гідність і почуття морального обов'язку служити громаді. Доповідач з'ясував ролю родини, школи, молодіжних організацій і української церкви в національному вихованні. Він підкреслив особливе значення середньої школи в процесі самовизначення молодої людини, також і національного. Тому завдання української групи в Америці повинно бути — розбудова середнього шкільництва і плекання товариського життя у формі клюбів, де молодь могла б зустрічатися із старшими і нав'язувати дружні взаємини з представниками свого покоління.

Після доповіді була широка дискусія. Зокрема д-р О. Данко сказав, що українські соціологи могли б здобути відповідні статистичні дані, наприклад, опрацювавши аплікації до УНСоюзу. Д-р Е. Перейма розповів про свій досвід праці у чужомовних відділах американських публічних бібліотек. Загальне явище для всіх національних груп (німці, поляки, росіяни, угорці, українці та інші), що люди молодші як 40 років, майже не беруть книжок іншими мовами ніж англійська. Пані С. Гасвська говорила про свій досвід учителювання в українській школі в Ню Йорку в 30-х роках. Тепер діти тих колишніх її учнів не говорять по-українському. Винні батьки, але й шкільництво не стоїть на належному рівні.

Проф. Т. Гунчак нагадав про численних українців 33-40 років, які здобули в Америці досить високі позиції і далі ідентифікуються з українською групою. Д-р С. Ріпецький підкреслив, що проблема молоді є проблемою життя і смерти української еміграції. Студійний підхід допоможе справі. Проф. В. Голубничий показав багато вини на консерватизм батьків, які не розуміють молоді, вихованої в американських школах. Він також висловив критичні погляди на більшість українських шкіл в Америці, де викладають за зразками української школи в Галичині 20-30-х років.

Також і Вадим Лесич зауважив, що школи часто стоять на такому низькому рівні, що інтелігентні діти в них нудяться і відмовляються до них ходити. Багато українських імпрез просто відштовхують молодь своїм примітивізмом.

В заключному слові д-р Цимбалістий висловив побажання, щоб українські асекураційні союзи приділили кошти на наукове опрацювання їх картотек.

Він ще раз підкреслив, що проблема молоді надзвичайно складна. Найкращий метод — мати спільну мову з дітьми, прислухатися до них, розвити „мистецтво слухання".

Л. Д.

Канадійські українці перед зміною канадійської конституції

Вінніпег. — В переддень Федерально - провінційної конвенції в Оттаві, присвяченої справам зміни канадійської конституції, 4-го лютого відбувся в приміщеннях УНДому в Вінніпезі „академічний виклад УВАН" проф. Яр Рудницького на тему „Українці на порозі другого сторіччя Канади". Нав'язуючи до нововиданого проєкту зміни канадійської конституції, доповідач дав аналізу ситуації в Канаді, взаємин між англо- й франко-канадійцями та нової „Канадійської хартії вольностей", що її опрацював федеральний міністер справедливости П'єр Е. Трудо, і що має стати основою для майбутніх змін в основному державному законі Канади БНА. Акт 1 з 1867 р. Доповідач вказав на позитивні й негативні сторінки нового проєкту. Він торкнувся зокрема пропонованих змін у 93 й 133 параграф 1 БНА. Акту, а саме змін, що торкаються шкільництва й мовних прав. Як член Королівської Комісії Б.-Б., він в окремому рапорті рекомендував Урядові Канади включити в 133 параграф БНА Акту формулу конституційного визнання „обласних мов", в тому й української на теренах, де населення говорить цією мовою на 10 чи більше відсотків. На його думку, в Канаді є місце на дві офіційні мови й чотири обласні: до перших належать англійська і французька, до інших головно українська, побіч італійської, німецької та ескімо - індіянських мов. Рекомендація його знайшла широкий відгомін у Канаді. В тій чи іншій формі піддержали її українські Церкви, громадські установи, преса, й поодинокі громадяни. Всі думають, що тепер треба повести відповідну акцію, щоб ця рекомендація знайшла відповідне зрозуміння й підтримку в Оттаві. Доповідач заявив, що він опрацював свою рекомендацію зовсім самостійно без якихнебудь сторонніх впливів чи тиску. Як мовознавець, що довгий час досліджував це питання в Канаді й інших країнах, він твердо переконаний, що його проєкт не тільки правильний теоретично, але має великі можливості до здійснення на теренах українського поселення в цій країні. Він сподівається, що на найближчій конституційній конференції він знайде свій відгук, для добра цілої Канади, а теж і української етнічної групи. — Після доповіді проф. Рудницького відбулася дискусія, в якій приймали участь панове М. Мельник, д-р Юрій Чубатий, д-р М. Марунчак, О. Бабинець та пані Ольга Войценко, М. Гомик, І. Киш та інші. Дискусією й зборами проводив д-р М. І. Мандрика, віце - президент УВАН.

ДОПОВІДЬ ПРО БОЛГАРСЬКУ МОВУ

Ню Йорк. — З рамени Літературознавчої секції УВАН відбудеться доповідь д-ра Якова Гурського, професора Сіракюзького університету, під наг. „Деякі проблеми болгарської граматики, ортоепії і правопису" — в суботу 16-го березня 1968 року о 6-ій год. 30 хв. веч. в будинку Академії: 106 Вест 100 вул.

Нью Йорк, Н. Й.

ВІДБУВСЯ НАДЗВИЧАЙНИЙ З'ЇЗД ЦЕНТРАЛІ ОУА „САМОПОМІЧ"

Для затвердження проєкту змін і додатків до статуту централі та відділів ОУА „Самопоміч", Головна Управа того ж товариства скликала на 27-го січня до Ню Йорку Надзвичайний з'їзд делегатів від тих відділів, які брали участь в останньому з'їзді. Відкрив його голова ГУ ОУА „Самопоміч" Ю. Ревай привітанням присутніх та заподанням порядку нарад, який прийнято без змін. До президії зборів обрано на голову мін. Ю. Ревая, на заступників дир. Ст. Спринського з Філядельфії та д-ра Б. Старуха з Шикаго, а на секретарів п. Дарію Степаняк з Ню Йорку та Фр. Колодія з Джерзі Сити.

Звіт верифікаційної комісії подав мґр Вол. Савчак, який ствердив, що повідомлено про надзвичайний з'їзд всіх 17 відділів ОУА „Самопомочі" своєчасно. На з'їзд прибули 34 делеґати з 44 мандатами від 9-ох відділів. Не явилися делеґати 8-ох відділів з 10 мандатами.

Про зміни статуту реферував радн. д-р Вас. Палідвор та д-р Б. Ластовецький. Надзвичайний з'їзд скликано для зміни статуту, бо деякі відділи, як Шикаго, Дітройт та інші на останніх загальних зборах підносили справу майоризації їх голосами Головної Управи та нюйоркського відділу. Статут змінено після нарад з представниками тих відділів таким способом, що з 32-ох чл. Головної Управи зменшено їх число до одинадцятьох з правом голосу на Загальних Зборах. Факт, що в Ню Йорку є найбільший відділ з 19 мандатами, повинен бути заохотою, щоб й інші відділи приєднували нових членів і тоді число їх мандатів збільшиться.

Були домагання більшого усамостійнення відділів на місцях, включно зі зміною назви „Самопомочі", але це домагання відкинули. Обговорено і спосіб вибирання делеґатів по місцевостях.

Після цілоденних нарад над проєктом статуту Гол. Управи ОУА „Самопоміч" з узгляднениими поправками і доповненнями Статуто в о ї Комісії ОУА „Самопомочі", надзвичайний з'їзд їх прийняв з деякими поправками 30-ма голосами проти 10-ох.

Від останнього з'їзду видно було тенденції деяких відділів „Самопомочі" усамостійнитися, тому висували думки про майоризацію й опанування централі певною політичною групою.

Цілоденна аргументація наших працівників, від Статутової Комісії — референти д-р. Вас. Палідвор та д-р Б. Ластовецький, і кореферент д-р Перегінець, як також дискутанти мґр Евг. Лозинський, мґр Вол. Савчак, мґр Синижак, дир. Лев Футала, д-р Комаринський, д-р О. Соколишин й інші, виявили супроти незадоволених відділів повне зрозуміння, що можна договорюватися і доходити до компромісів, коли не жадається від одної сторони повної капітуляції.

Слід сподіватися, що праця ОУА „Самопоміч", яка стоїть перед своїм 20-літнім ювілеєм, пожвавиться. Решта справ, як вироблення правильника Контрольної Комісії та співпраці відділів з кредитівками, спонсорованими Гол. Управою „Самопоміч", передано до полагодження Головній Управі.

НОВА ВИСТАВА ТЕАТРУ „БАБУСИНА КАЗКА"

Торонто. — Створений тут театр для дітей, під назвою „Бабусина казка", покаже в 5-х діях п'єсу одного з найвидатніших письменників для дітей, Олександра Олеся, під назвою „Івасик Телесик". Музику до п'єси написав Зенон Лавришин, ставить реж. К. Лазор. Прем'єра з успіхом пройшла 10 березня, повторення відбудеться 17-го березня в авдиторії УНО, о 6їй вечора, 797 Коледж вулиця.

КРАМНИЦЯ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА
при ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ
закупить прямо від писанчарок
ВЕЛИКУ КІЛЬКІСТЬ ВЕЛИКОДНІХ ПИСАНОК
як також гарно виконані
УКРАЇНСЬКІ ЛЯЛЬКИ
Зголошення по 7-ій под. веч.
на число телефону (212) 383-8134

Аллентавн, Нортгемптон і околиця!
В неділю, 23-го березня 1968 року
о год. 6-ій по пол.
в залі
ST. NICHOLAS UKRAINIAN HOME ASSOCIATION
1769 Newport Avenue, Northampton, Pa.
відбудуться —
РІЧНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
АЛЛЕНТАВНУ і ОКОЛИЦІ
до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делеґати Відділів таких місцевостей:
Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44 і 318; Бетлегем 47 і 288; Істон — 137 і 438; Бат — 95; Ормрод — 124; Палмертон — 369.
В Зборах візьмуть участь:
ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар УНС
СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний та обласний організатор.
Заохочуємо всі Відділи прислати своїх численних делеґатів і всіх урядовців та заохотити до участи загал свого членства.
ГОСТЯМ РАДІ.
ОКРУЖНА УПРАВА

ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ
Спеціяльна екскурсія для українців — 22 дні
Від'їзд: 15-го липня Ціна дол. 705.00
Відвідини: ЕВРОПА, ПОЛЬЩА, ЛЬВІВ і КИЇВ
Включає: 1-шорядні готелі, щоденний харч, оглядини, платні вступи і різне інше.
Спеціялізуємось у
Замовлення не пізніше, як 1-ше червня 1968 р.
ПОРАДАХ ЩОДО ПРИЇЗДУ ДО ЗДА
Як спровадити кревних або приятелів до ЗДА, на постійний побут чи на відвідини.
ВСІ ІНФОРМАЦІЇ БЕЗПЛАТНО!
CAPITOL TRAVEL
830 South Broad Street Trenton, N.J. 08611
599-3882 або 599-4533

ВІЛКС БЕРРІ і ОКОЛИЦЯ!
В суботу, 16-го березня 1968 року
о год. 7-ій веч.
в ДОМІ АМЕРИКАНСЬКОГО ЛЕГІОНУ
при North River Street, Wilkes Barre, Pa.
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
ОКРУГИ ВІЛКС БЕРРІ
В зборах повинні обов'язково участь взяти Відділові Урядовці, Конвенційні Делеґати і представники наступних Відділів:
Нентікок — 29, 319; Бреслав — 30; Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282; Едвардсвил — 169; Сейр — 236.
У зборах візьмуть участь:
ЙОСИП ЛИСОГІР, головний предсідник УНС
СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний і обл. організатор УНСоюзу
До участи в зборах запрошується Членів і все місцеве Українське Громадянство.
За Окружну Управу:
Ольга МАЛИЦАК голова Василь СТЕФУРИН секретар

ARKA Company DEPARTMENT STORE
49 E. 7th St.
Tel.: GR 5-3550, New York City
ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ!
Від 1. квітня ц. р. ціни на нитки ДМЦ будуть ВИЩІ. Радимо до того часу забезпечитися в запас.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430. — Висилаємо
ПАЧКИ з ОДЯГОМ і ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. Рівнож приймаємо замовлення на авта, холодільники, машини до шиття і прання, меблі і мешкання.
Уряд. год.: пон.-п'ят. 8:30-7 в., суб. 8:30-6 в., нед. 10-2 по пол.

Real Estate

Нюарк, Н. Дж.
6-РОД. ДІМ
6л. церкви св. Івана, 4-4 кімн. апарт., 2-5 кімн. апарт. Близько всіх комунікацій. Добрий дохід. $43,500.
Тел.: 763-6711

Замовляти в „Свободі"

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СО'ЄДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
4221 PARK AVENUE
BRONX, N.Y. 10457
(near E. Tremont Avenue)
Tel.: 863-2475
Директор
ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ТАРЗАН, ч. 5964. Бажає помсти!

Поки тубільці змогли зорганізуватися, Олмонд і група озброєних рушницями ловців рушила вперед до атаки!

Шалений, божевільний Джепа був зайнятий тепер тільки єдиною думкою... Смерть людині, яка попсувала йому пляни!